

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

Adventszemle

2011. december

József és Mária:
egyensúly a létbizonytalanságban

Tartalom

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

- 3 **Vezércikk** *Virgiliu Peicu*
Tökéletes ajándék
- 4 **Lelki élet** *Johann Maurer*
A halhatatlán
- 6 **Bibliai történelem** *Traian Aldea*
Masáda – az erő és a bosszú szimbóluma
- 8 **Teológia** *Adalbert Orban*
A dicsőség ajándéka
- 10 **Misszió** *Daniel Popescu*
Jöjj Nigériába és segíts!
- 12 **Esemény** *A Curierul Adventist szerkesztősége*
Reménység és történelem
- 14 **Riport** *A Curierul Adventist szerkesztősége*
Láбайд nyomában
- 16 **ASI Románia** *Leonard Azamfirei*
Reménységet ajándékozva
- 17 **Vallásszabadság** *Dragoş Muşat*
Tanú vagy híresztelő
- 18 **Projekt** *A Curierul Adventist szerkesztősége*
A nagy küzdelem – több mint egy könyv
- 20 **Különleges** *Dumitru Popa*
Gondolatok a múlttól
- 21 **Gyakorlati kereszténység** *Iosif Diaconu*
Megírtad-e a végrendeletedet?
- 22 **Egészség** *Laura Fierbinţeanu*
Egy létező probléma: a szorongás
- 23 **A presbíter rovata** *Teofil Petre*
Isten embere – a presbíter (II)
- 24 **Női misszió** *Eliza Spătărelu*
Rettenetes, mint a zászlóstabór
- 26 **Hírek**
- 28 **Párbeszéd** *Florin Lăiu*
A házasság és a cölibátus ajándéka
- 30 **Gyermekoldal** *Lavinia Diaconu*
A barátság hógolyója
- 31 **Szívtől szívnek** *Teodor Huţanu*
József és Mária: egyensúly a létbizonytalanságban

Adventszemle

2011. december

A Romániai Hetednapi
Adventista Egyház
hitnevelő és tájékoztató
havilapja

Igazgató
Iacob Pop

Főszerkesztő
Virgiliu Peicu

Tanácsadók

Teodor Huţanu, Ioan Câmpian-Tătar,
Eduard Călugăru, Georgel Pîrlitu,
Paul Pauliuc, Lucian Cristescu, Mihai
Maur, Romeo Asanache, Daniel Delcea

Különleges munkatársak

Romică Sirbu, Nelu Burcea, Ciprian
Iorgulescu, Daniel Chirileanu, Marius
Munteanu, Constantin Dinu

Grafika
Irina Toncu

Fordították:
Járfás-Fehér Eszter, Ősz Ágota

Szerkesztők:
Járfás-Fehér Eszter, Mezei Áron

Műszaki szerkesztő
Szócs Erzsébet

A magyar szerkesztőség címe

400107 Kolozsvár

str. Cuza Vodă nr. 12

tel.: 0264-599512, 0264-599413,

0264-275886 (Mezei Áron)

fax: 0264-599413

E-mail: adventszemle@yahoo.com

Nyomtatás

Fast Print Nyomda,

Str. Ţepeş Vodă nr. 111, sect. 2

Bukarest, tel. 021 323 00 20

Fax. 021 323 00 40

ISSN 1842 - 3361

Tökéletes ajándék

„Aki adta önmagát...” (Gal 1:4 e. r.)

December az ajándékok hónapja. Ilyenkor ajándékokat kapsz és adsz azoknak, akiket szeretsz és értékelsz. Természetesen, minél jobban szeretsz valakit, annál figyelmesebben válogatod ki számára az ajándékot. Az ajándék téged és őt is egyaránt képvisel...

Mi egészen biztosan kapunk és adunk ajándékokat. Ezt tudva, megkérdeztem egy bölcs embert, milyen tökéletes ajándékot adhatnak és kinek? Egy ideig fürkészve nézett rám, majd azt mondta:

– Tökéletes ajándékot csak Istennek adhatsz, mert csak Őt szeretheted tökéletesen, ahogy azt Jézus tanácsolta: **„Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből”** (Mt 22:37).

Összeavart a válasz, ezért tovább faggattam:

– A gyermekemet és a feleségemet sem tudom tökéletesen szeretni?

– De igen, de csak emberileg. Jézust isteni módon kell szeretnünk, ezért az ajándék, amit néki adsz, tökéletes kell, hogy legyen.

– Hogy néz ki a tökéletes ajándék?

– A tökéletes ajándéknak három egyedi sajátossága van, melyek az emberi ajándékoktól megkülönböztetik.

– Megtudhatom, melyek ezek?

– Ezek három jól ismert bibliai képből erednek, melyeket a Biblia olvasói jól ismernek.

A tökéletes ajándék első sajátossága világosan látható az 1Kir 17: 8-15-ben elénk tárt bibliai elbeszélésből.

A történet más kultúrában és időben zajlik, de hozzáink hasonló korlátolt emberekkel, akik ugyanazon örök, változatlan és gyakorlati isteni elv szerint éltek.

A 13. vers felfedi a tökéletes ajándék első sajátosságát: „Monda néki Illés: ne félj, menj el, cselekedjél a te beszéded szerint; de mindazáltal nékem süss abból először egy kis pogácsát, és hozd ide; magadnak és a te fiadnak pedig azután süss.”

A tökéletes ajándék elve így kezdődik: *Adj előbb az Úrnak...* mikor már neked sincs.

A tökéletes ajándék második jellegzetessége 1Sám 1:11 versétől kezdődő bibliai történetből származik, ahol egy csodálatos elvet fedezünk fel: „És fogadást tón, mondván: Seregeknek Ura! Ha megtekinted a te szolgáló leányodnak nyomorúságát, és megemlékezel rólam, és nem fedlekzel el szolgáló leányodról, hanem fiúmagzatot adsz szolgáló leányodnak: én őt egész életére az Úrnak ajánlom, és borotva nem érinti az ő fejét soha!”

Anna az Úrnak ajánlotta az ő fiát, *mielőtt megkapta volna.*

A tökéletes ajándék harmadik jellegzetességét Mk 12:41-44 verseiben találhatók. Nem tudjuk pontosan, melyik hónapban történtek az itt feljegyzett dolgok, de Jézus nem tudta elhallgatni a tökéletes ajándéknak ezt az ellentmondását. A 43. és 44. versben ezt mondja: „Bizony mondom néktek, hogy ez a szegény özvegyasszony többet vetett, hogynem mint a többi, akik a perselybe vetettek vala. Mert azok mindnyájan az ő fölöslegükből vetének; ez pedig az ő szegénységéből, amije csak volt, mind beveté, az ő egész vagyonát.”

...az ő egész vagyonát...

A tökéletes ajándék elve most már teljes, és arra tanít, hogy: *Adj előbb az Úrnak, adj még mielőtt megkapnád, és mindent adj oda, hogy élj.*

Ez azt jelenti, hogy felajánlod magadat és mindent, amid van, és ami az életedhez tartozik.

„Ki-ki amint eltökélte szívében, nem szomorúságból, vagy kénytelenségből; mert a jókedvű adakozót szereti az Isten” (2Kor 9:7).

A tökéletes ajándék a három bibliai személy esetében a következőket eredményezte: a sareptai asszony életben maradt, Anna boldog lett, és az özvegyasszony példaképpé vált.

Mikor tökéletes ajándékot adsz, boldogan élsz és példakép vagy mások számára.

Ennél többet mit kívánhatnál?

Megköszöntem bölcs beszélgető társamnak, és nem tudtam megtenni, hogy el ne mondjam önöknek is.

December van és imahét. Ne szalasszuk el a tökéletes „ajándék” nagyszerű alkalmát. Az imahét alatt listát készítünk az Istentől kapott ajándékokról, de készítsünk arról is, amit mi adtunk az Úrnak. És bármennyire gazdag volna ez, ha nem ajánljuk fel önmagunkat mindennel együtt, hogy élhessünk, nem lehetünk megelégedve ajándékunkkal. Egy rituálé betöltésének érzése lesz minden, amink marad.

Isten megérdemli, hogy a bibliai elvek szerinti tökéletes ajándékot adjuk neki.

„Mert micsoda vagyok én, és micsoda az én népem, hogy erőnk lehetne a szabad akarat szerint való ajándék adására, amint tettük? Mert tőled van minden, és amiket a te kezdeből vettünk, azokat adtuk most néked” (1Krn 29:14). ■

Virgiliu Peicu, a Curierul Adventist főszerkesztője

A halhatatlan

A Teremtés után 622-ben, Krisztus előtt 3382-ben, és 5393 évvel előttünk született. Mondhatnánk, hogy alig 65 éves korában érte el az érett férfikort, amikor apa lett és tudomást szerzünk róla. Még 300 éven át lakott a földön, a teremtés utáni 987-ben pedig a mennybe költözött. Ő a földön valaha élt egyik legidősebb ember, és, bár ma körülbelül 5393 éves, még mindig az Univerzum fővárosában él.

Igen, helyesen gondolták, Énokról van szó.

Lehet, hogy valaki ezt mondja: Mit érdekel minket, a XXI. század embezeit ez az ember, aki több mint 5000 évvel előttünk született?

Ennek a bibliai személyiségnek számunkra is nagy jelentősége van. Ha figyelmesen végigkövetjük az életét, megállapíthatjuk, hogy a bibliai történelem róla készült feljegyzései alapján a példája a mi nemzedékünk számára is követendő. A Próféataság Lelkéből vett egyik idézet így tárja fel ezt nekünk:

*„Hit által vitetett fel Énok, hogy ne lásson halált (...) mert felvitetése előtt bizonyosságot nyert a felől, hogy kedves volt Istennek (Zsid 11:5). A gonoszság miatt pusztulásra ítélt világ közepette Énok olyan szoros közösségben élt Istennel, hogy Isten kivonta őt a halál hatalma alól. Ennek az istenfélő prófétának a jelleme ábrázolja azt a szentséget, amit mindazoknak el kell érniük, akik Krisztus második eljövetelekor áron vétetnek meg a földről (Jel 14:3). Akkor, miként az özönvíz előtt, eluralkodik a gonoszság. Romlott szívük késztetését és a megtévesztő filozófia tanításait követve az emberek lázadni fognak a menny tekintélye ellen. De Énokhhoz hasonlóan Isten népe igyekszik szívét megtisztítani, Isten akaratát követni, mígnem visszatükrözik Krisztus képmását. Mint Énok is tette, figyelmeztetni fogják a világot az Úr második eljöveteleire és a törvényszegőket sújtó ítéletre. Megszentelt szavaikkal és példájukkal elítélik az istentelenek bűneit. Miként Énok mennybe szállt, mielőtt a világ víz által elpusztult, az élő igazak is a földről az égbe ragadtatnak, mielőtt az tűz által elpusztul. Ezt mondja az apostol: *Mindnyájan ugyan nem aluszunk el, de mindnyájan elváltozunk. Nagy hirtelen,**

Hit által vitetett fel Énok, hogy ne lásson halált (...) mert felvitetése előtt bizonyosságot nyert a felől, hogy kedves volt Istennek.

egy szempillantásban, az utolsó trombitaszóra. Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből (...) trombita fog szólni, és a halottak feltámadnak romolthatatlanságban, és mi elváltozunk. Feltámadnak, először akik meghaltak volt a Krisztusban; Azután mi, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk azokkal együtt a felhőkön az Úr elébe a levegőbe; és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk.

Annak okáért vigasztaljátok egymást e beszédekkel” (1Kor 15:51-52; 1Thess 4:16-18; Ellen G. White: Pátriárkák és próféták, 61. old.).

Ha fellapozzuk a Bibliát, megállapíthatjuk, hogy Énokról nagyon keveset ír a Szentírás. A nemzetségi táblázaton kívül Énok neve csak há-

rom helyen jelenik meg a Bibliában:

1. „Éle pedig Énok hatvanöt esztendő, és nemzede Methuséláht. És járt Énok az Istennel, minekutána Methuséláht nemzette, háromszáz esztendeig; és nemzede fiaikat és leányokat. És lőn Énok egész életének ideje háromszázhatvanöt esztendő. És mivel Énok Istennel járt vala; eltűnék, mert Istenmagához vevé” (1Móz 5:21-24).

2. „Hit által vitetett fel Énok, hogy ne lásson halált, és nem találták meg, mert az Isten felvitte őt. Mert felvitetése előtt bizonyosságot nyert a felől, hogy kedves volt Istennek. Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni; mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy ő létezik és megjutalmazza azokat, akik őt keresik” (Zsid 11:5-6).

3. „Ezekről is prófétált pedig Énok, aki Ádámtól fogva a hetedik volt, mondván: Ímé, eljött az Úr az ő sok ezer szentjével, hogy ítéletet tartson mindenekfelett, és feddőzzék mindazok ellen, akik közöttük istentelenek, istentelenségüknek minden cselekedetéért, amelyekkel istentelenedtek, és minden kemény beszédért, amelyet az istentelen bűnösök szóltak ő ellene” (Júd 14.15).

Bár Énokról keveset ír a Biblia, mégis elegendő ahhoz, hogy megértsük Isten üzenetét a nemzedékünk számára. Jegyezzük meg: 1Móz 5:18-24-ben, a nemzetségi táblázat után egy nagyon fontos részletre figyelhetünk fel: „És mivel Énok Istennel járt vala; eltűnék, mert Isten magához vevé” (24. vers). A bibliai próféciaik szerint abban a nemzedékben élünk, amely, akárcsak Énok, felvitetik a földről anélkül, hogy megízlelné a halált. Foglalkoztat minket, hogy Énok hogyan

járt Istennel olymódon, hogy élve felvitetett a földről? Az ember földi élete értelmetlen, ha nem nyeri meg az örök-életet.

A bűnbeesés által Ádám és Éva a kárhozatot választotta: „A bűn zsoldja a halál” (Róm 6:23). Isten, az ő szereteténél és bölcsességénél fogva, a megváltási terv révén az embernek egy második esélyt adott. Így az Ádámnak és utódainak rövid életideje alatt mindenkinek megadatott a lehetőség, hogy egy új vizsgát letegyen.

Sikeresen vizsgázni – az embernek ez az utolsó esélye, hogy része legyen az örök életben. Hangsúlyozni szeretnénk azt az igazságot, hogy az ember létezésének a célja a földön az üdvösség elnyerése. Az Úr Jézus mondta: „Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de az ő lelkében kárt vall? Avagy micsoda váltságot adhat az ember az ő lelkéért?” (Mt 16:26).

Énok átment életének vizsgáján és felvitetett a mennybe anélkül, hogy megízlelte volna a halált. Számunkra is hasznos kutatni és az Énokéhoz hasonló életet élni, hogy az életünk le legyen hiábavaló, hanem elnyerjük az örök-

életet. Az Úr szolgálóleánya így húzza alá ezt a gondolatot: „A gazdagról és Lázárról mondott példázatban Krisztus azt tanítja, hogy az ember ebben az életben dönti el örök sorsát. E próbaidő alatt Isten mindenkinek felkínálja

Az ember ebben az életben dönti el örök sorsát. E próbaidő alatt Isten mindenkinek felkínálja kegyelmét. De ha az ember a maga kedvteléseivel elvesztegeti az alkalmakat, eljártssza örök életét, újabb próbaidőt nem kap. Rajta múlik, hogy közte és Isten között áthidalhatatlan szakadék tátong.

az ember nem tudja halála után üdvösségét biztosítani... Így ábrázolta Krisztus, hogy milyen reménytelen második próbaidőre várni. Az ember csak ebben az életben készülhet fel az örökkévalóságra” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*, 261., 264. old.).

A bölcs ember nem engedheti meg magának, hogy elveszítse az üdvösséget. Ez az egyedüli kincs, amit az ember ebből a világból magával vihet. Énok példáját követve mi is meg leszünk mentve e kárhozatra ítélt földről. ■

Johann Maurer nyugalmazott lelkész,
Németországban él.

Romániában elismert vallásfelekezetek listája

Jogi kérdések

Kivonat a 2006. december 28-án kiadott 489-es számú,
a vallásszabadságra és a felekezetekre vonatkozó törvényből

Sorszám	Vallásfelekezetek neve
1.	Román Ortodox Egyház
2.	Temesvári Szerb Ortodox Püspökség
3.	Római Katolikus Egyház
4.	Rómával Egyesült Román, Görög-katolikus Egyház
5.	Az Örmény Egyház Érseksége
6.	Romániai Régi Rítusú, Orosz Keresztény Egyház
7.	Romániai Református Egyház
8.	Romániai Ágostai Hitvallású Evangélikus Egyház
9.	Romániai Lutheránus Evangélikus Egyház
10.	Erdélyi Unitárius Egyház
11.	Romániai Keresztény Baptista Gyülekezetek Szövetsége
12.	Romániai Szabadkeresztények Egyháza – Romániai Szabadkeresztény Gyülekezetek Szövetsége
13.	Román Evangélikus Egyház
14.	Pünkösdiista Szövetség – Isten apostoli egyháza Romániában
15.	Romániai Hetednap Adventista Egyház
16.	Zsidó Hitközség Romániai Szövetsége
17.	Muzulmán Felekezet
18.	Jehova Tanúi Vallásos Szövetsége

Gelu Panait,
az Unió jogásza

MASADA – az erő és a bosszú szimbóluma

„Aki vet álnokságot, arat nyomorúságot; és az ő haragjának vesszeje megtöretik.” (Péld 22:8)

Avilágunk a konfliktusok és a háborúk színtere. A történelmi följegyzésekben ezeknek hosszú listákat szántak. Voltak, akik hatalmas hódítókként, híres embereként, birodalomalkító egyéniségekként vultak be a történelembe. De voltak olyanok is, akik bár kevesen voltak és erejük sem volt, ügyük mellett mégis elszántan és bátran kiálltak; ezeket a bátorságukért és a hőstettükért jegyezte föl a történelem. Ebben a cikkben egy olyan kis csoportról fogunk beszélni, akik a rómaiakkal való küzdelemben a zsidó föld

Az északi Palota makettje – valódi sasfészek

utolsó kis részének védelmére keltek. Tettük szimbólumértékű és hősiességük példamutató. A Masada védelmezői a Sicarii nevezetű kis csoport volt.

Mi a Masada?

A „masada” szó természetes erődítményt jelent, de a zsidók a sziklacsúcsokat vagy stratégiai pontokat is masada-nak nevezik. Van azonban egy masada, ami a valaha létezett masadák közül kiemelkedik, ezért ez az erődítmény tulajdonnévként kapta ezt az elnevezést. A júdeai pusztá Holt Tenger felőli részén helyezkedik el, 440 méterrel tengerszint felett. Kiválik Júdea hegláncából, völgyek veszik körül és nehezen megközelíthető erődítményt alkot. Egyetlen ösvényen lehet fölmenni rá,

amit Kígyó ösvénynek neveznek. Fölül egy körülbelül 600 × 300 méter szabálytalan és kissé lejtős lapály van.

Ezt a stratégiai pozíciót elsőként a hasmoneus királyok használták; Alexandru Janneus (Kr. e. 103–76) épített itt legelőször erődítményt, hogy a királyság keleti határait megerősítse. Nagy Heródes kénytelen volt ebbe az erődítménybe menekülni Kr. e. 40-ben, amikor elűzték Jeruzsálemből. Megbizonyosodva e helynek a stratégiai fontosságáról, miután hatalmát megerősítette, a Masadát is az egyik legerősebb erődítménnyé tette, hogy veszély esetén ide menekülhessen. Két palotát, egy római fürdőt, szálláshelyet a hadseregnek és élelmiszerraktárt épített. A vizet a sziklákba vágott ciszternákból kapták, amelyek esős időben megteltek. A Masada egyféle különleges téli rezidencia lett, a kikapcsolódás helye.

A rómaiak később elvették a zsidóktól az erődítményt és a keleti határ stratégiai pontjaként használják. A belsejébe fegyverraktárt és élelmiszerraktárt létesítettek. A zsidó-római háború idején (Kr. u. 66–73) a Sicarii csoport cselszövésével megkaparintja a Masadát, a benne lévő katonai felszerelésekkel együtt, ami több mint 10.000 katonára állításához volt elegendő. A Sicarii csoport itt egy zsinagógát és rituális fürdőket is létesített, amelyeket micve-nek neveztek. A rómaiak hosszabb ideig ostromolták Masadát, mint Jeruzsálemet.

A Masada utolsó lakói a bizánciak voltak; a bizánci kapu és templom az ő jelenlétüknek a bizonyítéka. Ezek után az erődítmény körülbelül 1500 éven át elhagyott és még a fosztogatóktól is elkerült hely maradt, egészen Yigael Yadin 1962–1964 közötti archeológiai expedíciójáig. Jelenleg a leglátogatottabb izraeli turisztikai pontok egyike.

A fénykor

Nagy Heródes a Masadát nem csak erődítményként, hanem különleges szálláshelyként is használta, ahova a legelőkelőbb vendégeit vitte. Az északi palota valóságos remekmű, mivel egy nagyon meredek sziklafalra épült, három szinten, körülbelül 30 m magasságban. Valóságos sasfészek ez. Oszlopokkal ellátott és stukkókkal díszített, falairól a Holt Tenger medence látható. A második palota az előbbinél sokkal nagyobb. Célja adminisztratív jellegű és a Masada közepére épült. A négyszobás római fürdő nagyon közel volt az északi palotához és a raktárak északi részére épült. Az országban ez a legjobb állapotban

Eredeti vakolat a Masadából

megőrzött fürdők egyike – működőképes állapotban látogatható. Az élelmiszerraktárakban megtalálták a legutolsó tíz férfi nevét tartalmazó 10 cserépdarabot, amelyeket a Josephus Flavius által följegyzett tragédia során használtak.

A Masadán levő zsinagóga körül kőpadok voltak, a mennyezetet két oszlop tartotta és volt egy különleges szoba, a geniza, amit a használt tekercsek megőrzésére szántak. A zsinagógóban és a közelében található többi szobácskákban sokat megtaláltak az Ó.T. kéziratai közül, amelyek több mint 2000 évesek.

A tragédia

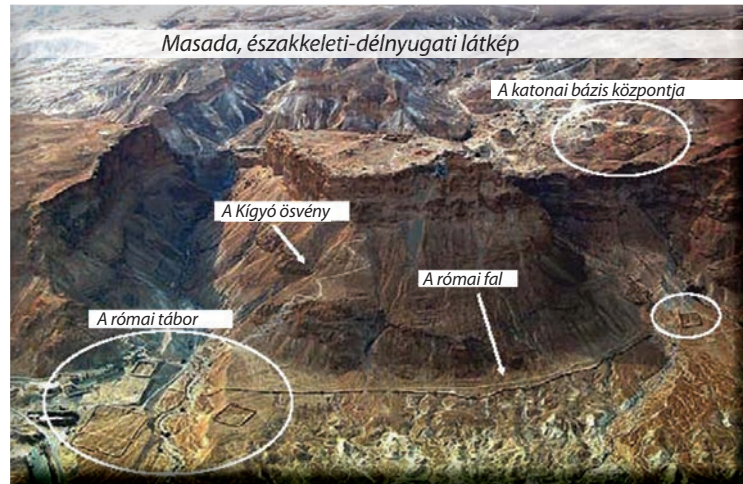
Miután 70 nyarán a római hadsereg bevette Jeruzsálemet, a Sicarii csoport a Masadába menekült, ahol folytatták az ellenállást. A rómaiak egy légióval és két kohorsszal támadták meg őket. Kövekből és fából építettek felhajtót, hogy az erődítmény falait elérjék. Aztán egy erős ostromtornyot építettek, aminek faltörő kosa is volt. Ilyen fegyverekkel sikerült átvágniuk a falat. Este a tábornok ostromszünetet parancsolt, arra számítva, hogy reggel majd tovább folytatják.

Másnap, mikor beléptek a várba, senki sem fogadta őket, mert mindenki halott volt. Az életben maradt két asszony és öt gyerek számolt be az előző este borzalmairól. Ők úgy menekültek meg, hogy egy víztartályba bújtak. Íme, hogyan ír Josephus a Sicarii csoport utolsó éjszakájáról: Eliezer ben Yair azt mondta nekik:

„A megérdemelt büntetést azonban nem akarjuk elszenvedni a legádázabb ellenségeinktől, hanem inkább Istentől, a saját kezeink által: a büntetés így elfogadhatóbb. Az asszonyaink haljanak meg anélkül, hogy megerőszakolnák őket és a gyermekeink soha ne ismerjék meg a rabság láncait. Ezek után pedig megteesszük egymás érdekében azt a nemes szolgálatot, amely által legszebb temetkezési öltönyként megőrizzük szabadságunkat! De mindenekelőtt égessük meg tűzzel az erődítmény legdrágább kincseit. Csak az ételmet hagyjuk érintetlenül, hogy halálunk után tanúskodjanak: nem az éhség végzett velünk, hanem a szolgaság helyett inkább a halált választottuk!” (Josephus Flavius, *A zsidó háború*, 532. old., VII. könyv, 8. fej., 9. bek.)

Úgy döntöttek, hogy mindenik férfi megöli a családját, aztán sors húzással kiválasztanak tíz férfit, aki megöli a többieket és a tíz közül egyet, aki kilenc társával végezzen. Ilyenformán azon az éjszakán a körülbelül 960 tagot számláló zsidó közösség inkább a halált választotta, mint a római rabságot. A Sicarii csoport a zélóták szekta egyik szélsőséges ága volt. Nagyon sok kegyetlen tettet és gyilkosságot hajtott végre azért, hogy vallásos-politikai céljukat elérjék. Végül pedig ők maguk elismerték, hogy vérengző tetteiket Isten is ellenzi. Rájuk nézve is igaz, amit a Biblia mond: „szelet vetnek és vihart aratnak” (Hós 8:7).

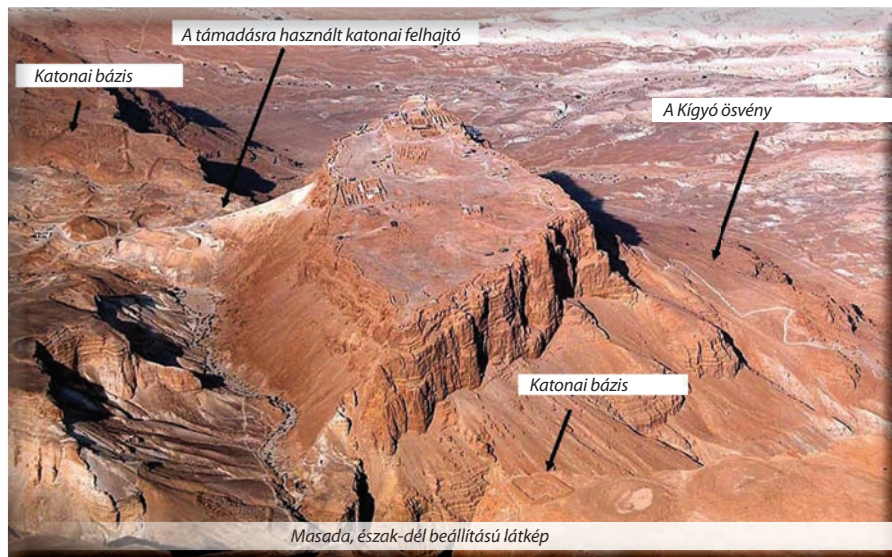
Bátor tettük következtében, hogy képesek voltak egy számottevően nagyobb hadseregnek ellenállni és a rabság helyett inkább a halált választani, a Masada a legnagyobb veszélyek idején megnyilvánuló kitartás szimbóluma lett. A helyet ma különleges katonai ceremóniák lebonyolítására használják. Ma is él ott egy mondás: „A Masada sohasem esik el!”

Mindenik katonai hatalom és diktátor épített bevehetetlennek vélt erődítményeket. Azt hitték, hogy ha ezekben menekülnek, senki sem érhet hozzájuk. A történelem bizonyítja, hogy a letűnt korok hatalmasai közül egy sem talált ilyen erődítményben igazi menedéket, és, hamarabb vagy később, de minden erődítmény elesett.

Dávid, az Isten szíve szerinti ember mondta: „De kőváram lőn én nékem az Úr, és az én Istenem az én oltalmamnak kösziklájja;” (Zsolt 94:22). Ha lemondunk az erőszakról és a kardról és a Mindenható árnyékába húzódunk, a legbiztosabb védelem alatt leszünk. „Vessetek magatoknak igazságra; arassatok kegyelem szerint! Szántsatok magatoknak új szántást...” – mondta Hóseás próféta (Hós 10:12). Veszély idején ez legyen az erődítményünk. Isten minket úgy segítjen! ■

Traian Aldea, egyetemi adjunktus,
az Adventista Teológiai Intézet archeológia tanára

A dicsőség

AJÁNDÉKA

Létezésünk mennyei ajándéka, egy újabb esély és az Istennel való megbékülésünk ajándéka az örök dicsőség ajándékával éri el csúcspontját. Az első hármaz az előző cikkekben tárgyaltuk. Most nézzük meg a dicsőség ajándékát. A hit és kegyelem általi megigazulás evangéliumáé (Ef 2:8) lesz az utolsó megmentő szó az ítéletkor és az életre való feltámadás révén fog beteljesedni.

Ítéleten keresztül a dicsőségig

Isten ítéletének elsődleges célja mindig is a bűnös megmentése volt. Az Ótestamentumban az engesztelés napja, Yom Kippur (3Móz 23:27) a megbocsátás és az Istennel való megbékélés napja volt, azokért, akik hittel közeledtek feléje. Ugyanígy a Kálvárián történő ítélet a mi megbocsátásunkat és megmentésünket szolgálta. Így történik ez a vizsgálati ítélet ideje alatt is, amikor a Krisztus által véghezvitt engesztelést azokra alkalmazzák, akik hisznek Őbenne.

Az ítélet mindig az engeszteléssel függ össze, és az engesztelést hit által fogadjuk el. A régi szentélyben, az engesztelés napján, a következők voltak a hit munkái: a szent gyülekezés, a szív megalázkodása, az áldozatok bemutatása és egy nyugalomnap (3Móz 23:26-32). A szent gyülekezés által az izraeliták elismerték a szövetségben való maradásuk szükségességét. A szív megalázkodásával elismerték bűneiket. Az áldozathozatal által kifejezték az Istentől jövő engesztelés iránti szükségüket. A szokásos munka szüneteltetése által pedig elismerték az üdvösség kiérdemlésére vonatkozó tehetetlenségüket.

Az áldozatok bemutatása és a főpap szentjében történő véres szolgálata (3Móz 16:5-28) az Úr Jézus golgotai áldozatára és a mennyei templomban való szolgálatára mutatott. Ott, a mennyei Szentek Szentjében Krisztus „nem szűnik meg bemutatni az Őbenne való tökéletes népét. ... Mi Őbenne vagyunk tökéletesek, minket a hőn szeretett Isten fogad el, csakis a hit általi Benne való lakozás által”.¹

Az engesztelés napja egyben az ítélet napja is volt, amikor azok, akik betöltötték a feltételeket, megtartattak a szövetség népe közt, míg akik figyelmen kívül hagyták a kapott engesztelést, kivágtattak Isten népe közül. Az isteni döntés nem az izraeliták vallásos megvalósításain alapult, hanem Istenük kegyelemteljes

ajánlatán. Megmentésük eme egyedüli útja tárul elénk a következő szavakból is: „Örökkévaló rendtartás legyen ez nálatok” (3Móz 16:29). Az örökkévaló rendtartás kifejezés nemcsak a Messiás eljöveteleig folyamatosan ismétlődő engesztelési napra utal, hanem a megmentés egyedüli eszközére is, Isten Fiára.² Ennek a törvénynek az újtestamentumi megfelelője a Jelenések 14:6-ban található *örök evangélium*.

A vizsgálati ítélet (Dán 7:9-14, Jel 14:7) egy, az izraelitákéhoz hasonló helyzetet old meg. Hozzájuk hasonlóan, mi sem rendelkezünk olyan igazsággal, ami megfelelne Isten abszolút követelményeinek (Róm 3:9-12, 19-28), erőnk sincs orvosolni bűneinket a „törvénynek cselekedeteiből” (Róm 3:21-28, Gal 2:16). Következésképpen, mindnyájan az Isten Fia által véghezvitt engeszteléstől függünk (Zsid 10:7-10).

Ugyanakkor az Újtestamentum azt tanítja, hogy az evangélium ígéretei csak akkor válnak élő tapasztalattá, ha továbbra is megmaradunk „a hitben alaposan és erősen” és nem távozzunk el „az evangélium reménységétől” (Kol 1:23). Az Úr Jézus hangsúlyozta az Őbenne maradás szükségességét (Jn 15:5-6), és hogy tartsunk ki mindvégig (Mt 24:13). Ez a Krisztussal való kapcsolat fogja eldönteni örök sorsunkat a második visszajövetel előtti ítéletkor. Így megértjük, hogy a mennyei templomban zajló ítélet nem az Isten törvényével való viszonyunkra összpontosít, hanem a Jézus Krisztussal való viszonyunkra. Krisztus az, aki szíveinkbe helyezi a törvényt a Szentlélek által (Zsid 8:8-10, Zsid 10:16.17), miután a törvény elvezérelt Őhöz (Gal 3:24). Az ő engesztelő és közbenjáró munkája által Jézus Krisztus megbocsátja minden bűnünket és új, Isten iránti engedelmisségi viszonyba helyez.

Az ítéletről beszélve nem hagyhatjuk ki az isteni törvény szerepét. Azonban a törvény normatív (1Jn 3:4) és jogi szerepén kívül (Róm 3:9-12, Róm 6:23) a Krisztushoz vezető funkcióját is figyelembe kell vennünk (Gal 3:24). Ebben az értelemben, amikor a Biblia azt mondja, hogy cselekedeteink szerint leszünk megítélve (Mt 16:27, 2Kor 5:10, Jel 22:12) akkor ez alatt az Evangéliumhoz viszonyított és Krisztusban megvalósuló engedelmisséget kell értenünk (Róm 8:1-4). Az ítéletkor nem a törvénnyel való kapcsolatunk ment meg minket, hanem Krisztussal való kapcsolatunk.

Hinni Jézus Krisztusban annyit jelent, mint az Ő Evangéliumának engedelmeskedni. Negatív megfogalmazásban, az ítélet azokra vár, „akik nem ismerik az Istent, és akik nem engedelmeskednek a mi Urunk Jézus Krisztus evangéliumának” (2Thessz 1:8, vesd össze Jn 3:18). Íme, hogy az Isten parancsolatai iránti engedelmisség nem jöhet létre csak az evangélium iránti engedelmisség révén. Végül, a megváltást vagy az örök pusztulást az evangélium dönti el, nem a törvény. Az ítéletkor az evangélium életünkben megnyilvánuló erejét mérik meg. Pál apostol meghatározása az evangéliumról azt hiszem, hogy most mélyebbnek és bátorítóbbnak tűnik: „Mert nem szégyellem a Krisztus evangéliumát, mert Istennek hatalma az minden hívőnek idvességére, zsidónak először meg görögnek” (Róm 1:16).

Ahhoz, hogy az ítélet által dicsőségre jussunk, az evangélium által kell az ítéletre jönnünk! A megváltottakat az fogja megkülönböztetni az emberiség többi részétől, hogy ők elfogadták Krisztust és az Őbenne testet öltött Evangéliumot. Ez lesz az ő alapvető „cselekedetük”. Amikor a Kapernaumban összegyűlt nép közül néhányan megkérdezték Jézust: „Mit csináljunk, hogy az Isten dolgait cselekedjük”, ő ezt válaszolta: „Az az Isten dolga, hogy higgyetek abban, akit ő küldött” (Jn 6:28-29). Egész Isten iránti engedelmisségünk a hit munkája által valósul meg, Krisztustól való teljes függőségünk által. Krisztus dicsősége mibennünk az ítéletkor jogosan igazolódik majd, és tettekben is megvalósul, amikor Jézus dicsőségben megjelenik (Kol 3:4).

Az életre való feltámadás és megdicsőülés

Az isteni terv végső célja a mi helyreállításunk és a földünk megújítása (Róm 8:18-23). Helyreállításunk első szakasza az újjászületés. E nélkül a tapasztalat nélkül senki sem láthatja meg Isten országát (Jn 3:13). E nélkül a tapasztalat nélkül nem érthetjük meg Isten országának a természetét. Az újjászületés első lépése a tékozló fiú példázatában van leírva a *magába szállt* kifejezés által (Lk 5:17). Más szavakkal, tudatosan bennünk tragikus helyzetünk és az, hogy magunktól nem vagyunk képesek semmit sem megváltoztatni. Ugyanakkor, Istennel való kapcsolatunk során az ellenkezésről áttérünk az Istennel együtt való közreműködésre. Hit által válaszolunk az evangéliumra. Krisztus életünkbe való fogadása révén magunkévá tesszük Isten ígéreteit.

Az újjászületés második szakasza lelki növekedésünk Krisztusban, vagyis a megszentelődés. Ez a jellemünk és a viselkedésünk átformálását jelenti, a Jézushoz való hasonlóságra. „Mi pedig az Úrnak dicsőségét fedetlen arccal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre úgy, mint az Úrnak Lelkétől” (2Kor 3:18). Ez az átváltozás pont olyan gyökeres, mint a megtérés, azonban egész életünk folyamán zajlik. Ez természetfeletti átváltozás, a Szentlélek által (Gal 5:22-23).

Sem a megtérés, sem a megszentelődés nem változtatja meg rosszra hajlamos bűnös természetünket. Ez a változás csak a harmadik szakasz alatt jön létre, az életre való feltámadáskor. Azok, akik Krisztusban aludtak el (1Thessz 4:16) megdicsőült testben támadnak fel, és az élő megváltottak ugyanezt a tapasztalatot élik meg természetük megújulásában (1Kor 15:51-53). Lelki és testi megújulásunk teljes és örök lesz. Nem tudjuk leírni azt a tapasztalatot, amelyet még nem éltünk át. János apostol azt mondja, hogy „még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De tudjuk, hogy ha nyilvánvalóvá lesz, hasonlókká leszünk Őhöz, mert meg fogjuk őt látni, amint van” (1Jn 3:2). Az apostol a Jézussal való találkozást visszajövetelekor és az ő képére történő átváltozásunk közötti ok-okozati viszonyt ragadja meg. Most hit által tekintünk Jézusra és jellemünk „dicsőségről dicsőségre” átváltozik (2Kor 3:18). Megjelenése napján, Rá nézünk és egy pillanat alatt megdicsőült lényekké változunk (1Kor 15:51.53).

Az életre való feltámadás eseménye pár dologra hívja fel a figyelmet Isten életünkben történő munkájával kapcsolatban: (a) senki sem fogja megismerni a fizikai és lelki tökéletességet addig a pillanatig, (b) az abszolút értelemben vett bűn nélküli természetet csak akkor fogjuk elnyerni, (c) a teljes végső helyreállítás ugyanabban az időben megy végbe azoknál, akik Krisztusban haltak meg és a Krisztusban élőknel is (Zsid 11:39.40), (d) ez a gyökeres változás teljes és örök lesz. A megváltottak, a bűnbeesés óta először rendelkeznek majd azzal a természettel, amellyel Ádám és Éva rendelkezett a bűnbeesés előtt.

Amíg erre az állapotra várunk, senki se hanyagolja el a megtérést és a megszentelődést. A megdicsőülés perspektívája ne vezessen senkit arra a téves következtetésre, miszerint a jellem tökéletessége

lehetetlen addig, amíg a bűn törvénye él bennünk. János apostol figyelmeztet ilyen téren: „És akiben megvan ez a reménység Őiránta, az mind megtisztítja ő magát, a miképpen ő is tiszta” (1Jn 3:3). A megdicsőülés és Jézussal való találkozás reményében, minden bűntől megtisztulunk Krisztus áldozata révén, amely hatalmasan munkálkodik bennünk a Szentlélek által. Megmentőnk áldozata és a Szentlélek ereje közti viszonyt csodálatosan leírja 1Pt 1:18-23. Kérlek, olvassátok el ezt a részt még most, miközben ezt a cikket olvassátok... Gondolom, észrevettétek, hogy mi a bennünk lakozó Krisztus áldozatának gyümölcse, a Szentlélek által: „Lelketeket az igazság iránt való engedelmisségben képmutatás nélkül való atyafiúi szeretetre tisztítván meg a Lélek által, egymást tiszta szívből buzgón szeressétek” (1Pt 1:22).

A megváltottak megdicsőülésével egy időben készen áll majd az út, „az új ég és új föld” számára (Jel 21:1). A millennium után (Jel 20), ami alatt a föld kietlen és pusztá lesz (Jer 4:23, vedd össze Jel 19:11-21), Isten újjáteremti a földünket és sátorát idehelyezi (Jel 21:1-3).

Akik engedelmeskednek az Evangéliumnak, megkapják a dicsőség ajándékát a millenniumot megelőző vizsgálati ítélet és a feltámadás-megdicsőülés révén. Azok, akik nem engedelmeskednek az evangéliumnak (2Thessz 1:8) elveszítik a dicsőség ajándékát a millennium alatti ítélet alatt és a halálra való feltámadás által (Jel 20:5-15). Az elsők örök dicsőségnek örülnek majd. A többiek örök nemlétebe térnek át. A köztük levő különbség nem térbeli (menny-pokol), sem nem állapotbeli (örök boldogság – örök kínok) lesz, hanem a lenni vagy nem lenni fogalmak határozzák majd meg: „Aki hisz a Fiúban, örök élete van, aki pedig nem enged a Fiúnak nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta” (Jn 3:36). „Akié a Fiú azé az élet, akiben nincs meg az Isten Fia, az élet sincs meg abban” (1Jn 5:12).

Az Úr Jézus által bűnbocsánatban részesülünk, megigazulunk és megszentelődünk. Általa fel vagyunk mentve az ítélet alól. Általa támadunk fel az életre és emeltetünk fel a dicsőségbe. Az ő dicsősége lesz a mi dicsőségünk. Kegyelmi helyünk az örökéletű lények egyesült kórusában lesz, akik ezt fogják énekelni: „A királyiszékben ülőnek és a Bárány-nak áldás és tisztesség és dicsőség és hatalom örökkön örökké” (Jel 5:13). Ámen. ■

Adalbert Orbán Atlantában (USA) lelkész.

1. Ellen G. White, *Faith and Works*, 105–107. old.
2. Helmut Ott, *Created for Life*, College Press LLC, Collegedale, TN, 2009, 205. old.

Jöjj Nigériába és segíts!

Motto: És azon az éjszakán látás jelenék meg Pálnak: egy macedón férfi állt előtte, kérve őt, és ezt mondva: Jer által Macedóniába, és légy segítségül nekünk. (Csel 16:9)

A 70-es években találkoztam először Akin Obisanyával. Nigériából jött és Bukarestben orvosnak tanult. Bár nemes cél vezette messze az otthonától, nem olyan életet élt, amilyent tervezett. Az alkohol és a kábítószer fogyasztás csapdájába esett. Céltalanul és bármiféle motiváció hiányában, Akin fejében még az öngyilkosság gondolata is megfordult. Ekkor találkozott egy lánnyal, akitől megtudta, hogy Jézus a hozzá hasonlókéért halt meg. A lány keresztény irodalmat adott neki és kapcsolatba hozta az Adventista Egyházal. Akin Obisanya eldöntötte, hogy szövetséget köt Istennel. A lány, Mariana Stancu, később felesége lett. És mivel mindketten orvosi egyetemet végeztek, eldöntötték, hogy tudásukat Nigériában, az Úrért dolgozva fogják gyümölcösöztetni.

Az újratálalkozás

2005-ben dr. Akin Obisanya Loma Lindába jött. Az adventista klinikák és kórházak felelőse volt Nigériában, amelyek tulajdonképpen a Loma Linda-i Egyetem vezetése alatt álltak. Akin azért jött, hogy – a munkájában tapasztalt, áthidalhatatlannak tűnő nehézségek és egészségügyi gondjai miatt – tisztéről lemondjon. Javasoltam, hogy látogassa meg a román nyelvű adventista imaházat Loma Linda-ban és ossza meg a testvérekkel nigériai tapasztalatát. Különleges szombat volt, melynek végén, Nicu Butoi testvér felhívása után, a testvériség bőkezűen adakozott. Istennek megvannak a maga útjai. Mint a meneküléséből megtérő Jónás, Akin is visszavonta lemondását és bátorításunkkal, valamint támogatási ígéreteinkkel elhalmozva tért vissza hazájába. Nigériában muzulmánok várnak testi fájdalmaik enyhülésére, de még ennél is inkább, a lelki sebeik gyógyulására.

Az elhívás

Sohasem gondoltam arra, hogy Nigériába mennék. De a mi gondolataink nem az Úr gondolatai. Akin meghívására így válaszoltam: „De Akin, én nem vagyok orvos, sem ápoló, de még felcser sem. Az építkezésben sem dolgoztam. Szabó vagyok, mit tehetnék ott?”

Nem ígértem semmit, de több hónapon át imádkoztam ezért minden este: „Uram, ha a Te akaratod, hogy Nigériába menjek, akkor kérlek, mutasd meg”. Egy éjjel ugyanezzel a gondolattal ébredtem, letérdeltem az ágy mellé és kitartóan imádkoztam: „Uram, ha Te valamit el akarsz érní a Te dicsőségedre, kérlek, mutasd meg ezt nekem ma éjjel”. Miután elaludtam azt álmodtam, hogy Nigériában voltam és egy pár afrikai férfit néztem, akik egy telket készítettek elő egy építkezés elkezdése végett. Két nőt is

láttam, akik csodálkozva néztek egy varrógépre, mivel nem tudták használni. Reggel elmeséltem a feleségemnek az álmomat és a döntésemet, hogy Nigériába megyek.

Nigéria: az első benyomás

A repülő a nigériai Lagosban landolt, ahol Akin várt, néhány testvér kíséretében. Ott töltöttük az éjszakát. Reggel a kórház rozoga autójával indultunk útnak és 12 óra alatt jutottunk a 120 kilométerre levő Ile-Ifébe.

A házuk ablakain és ajtóin vasrácsok voltak. Meglepődve vettem tudomásul, hogy az előszobát a két szobától elválasztó ajtón is rácsok voltak sőt, még lakatok is. „Testvérek – mondtam – úgy éltek itt, mint a börtönben. Miért zárjátok be magatokat ennyi ráccsal meg lakattal?” „Akin többet van távol, mint itthon, ezért ha tolvajok jönnek (ami már sokszor megtörtént), míg a két ajtót betörik, van időm kihívni a rendőrséget – válaszolta Mariana.”

Nigéria kórházai

Másnap meglátogattam az Ile-Ife-i kórházat. Kívül-belül siralmas helyzetben volt. Összesen 250 ágy volt benne. A műtőben, ahol Mariana dolgozott, nem volt klímaberendezés, ezért 40 fokos melegben dolgozott. Nagyon megörült, amikor a pénzalapból, amit magammal vittem, vásárolhatott egy árammal működő ventilátort.

Mikor megnéztem a hullaházat – ami nem volt más, mint egy roskadozó raktárhelyiség, tele a családjuktól elhagyott elhunytak csontjaival –, azt mondtam: „Gyerekek, ti igazi hősök vagytok.” Akin válaszolt: „Mariannával, aki fehér orvosnő, milliomosok lehettünk volna itt.” „De – szólt közbe Mariana – megígértük az Úrnak, hogy Őt fogjuk szolgálni. Amikor egyetemen voltam, gondjaim voltak a szombati kurzusok miatt. Szövetséget kötöttem Vele, és megígértem az Úrnak, hogy ha megsegít, hogy befejezzem az egyetemet, egész életemben misszionáriusként Őt fogom szolgálni. Nem szegem meg ezt a fogadalmamat, mert tudom, hogy az Úr velünk van.”

Pár nap múlva Akinnal együtt elmentünk megnézni egy másik adventista kórházat Nigéria északi részében, Jingre városában. Ezt a 107 ágyas kórházat 1947-ben alapították és egyetlen orvos dolgozott benne.

Ha az Ile-Ife-i kórház siralmas állapotban volt, akkor a jingrei kórház állapota egyenesen kétségbeejtőnek minősülhetett volna: beszakadt mennyezetek, lyukas falak,

betört, lemezekkel helyettesített ablakok. A mosásra és fertőtlenítésre egy hordót használtak, amelyben felforralták a vizet, majd kézzel mostak. Láttam még két, istállóhoz hasonlítható orvosi rendelőt, és egy klinikát, ahol a 35 beteg matracok nélküli vaságyakon feküdt. Mivel orvosuk

nem volt, egy nővér gondozta őket. A vízhiány miatt a gyerekek hiányos öltözetben, koszosan feküdtek, lábukon megrepedezett a bőr. „Itt nem tehetünk mást, csak imádkozunk” – mondta Akin. A szemem könnybe lábadt, pontosan értettem már, hogy miért is akart Akin lemondani.

„Uram, mi a te terved”?

Mialatt ezeket végignéztam, azért imádkoztam, hogy az Úr mutassa meg tervét velem kapcsolatban, Nigériában. Észrevettem, hogy szükség van építkezésben dolgozókra a megrongálódott épületek miatt, de mi volt az álombeli varrógép jelentősége?

Arra gondoltam, hogy ha létezne egy szabóműhely, gyerekruhákat készíthetnénk. Vagy betaníthatnánk fiatalokat, hogy minden egyes kórház részére varrjanak. Még a gondolatot jóformán végig sem gondoltam, amikor Jingreben egy inasoknak való szabóműhelyt pillantottam meg. Inkább raktárhoz hasonlított: agyagpadló, lyukas mennyezet és egy pár lábmeghajtású gép. Mivel a műhely tulajdonosa a jingrei adventista gyülekezet presbitere volt,

megbeszéltük, hogy varrjon gyerekruhákat, és másokat is tanítson meg varrni. Dicsértem az Urat, hogy az álomom, amit Ő adott, beteljesedett. Most műhelyt építünk, amely több mesterségre is megtanítja majd a fiatalokat.

Az egyház hozzájárulása

Amikor visszatértem Amerikába, megosztottam a Loma Linda-i, sacramento-i (Kalifornia), és főnixi (Arizona) testvérekkel a Nigériában megélt tapasztalatomat és azokat a dolgokat, amelyet ott tettünk Isten kegyelme által és az adományaik segítségével. Többen is kifejezték óhajukat, hogy missziós látogatásokat tennének Nigériába és két misszionárius kapott szponzorálást azért, hogy a nigériai muzulmánok között dolgozzon.

Jelenleg Mariana és Akin a jingrei kórházban dolgoznak. A kórház épülete és a két orvosi rendelő fel van újítva, a mosodát pedig felszerelték mosógépekkel.

Ibadan-ban több mint 10 millió lakos van. Az ottani klinikát is felújították, jelenleg az Ile-Ife-i kórház vezetése alatt áll és pénzügyi alapokkal is segíti az Ile-Ife-i kórházat.

Ezek után a tapasztalatból megértettem, hogy nincs szükség orvosi vagy lelkészi végzettségre ahhoz, hogy valaki misszionárius legyen. Egyetlen feltétel, odaszentelni magad a lelkek megmentéséért végzett munkáért, függetlenül attól, hogy hol élsz, és mivel foglalkozol.

Az Úr Jézus legyen áldva, és Ő áldjon meg mindenkit, akik imáik és adományaik által segítettek, hogy ezen a sötét és szenvedéssel teli földrészen is felcsillanjon a remény. **MARANATHA!** ■

Daniel Popescu romániai születésű, de családi egészségügyi gondjai miatt Loma Linda-ban (Amerikai Egyesült Államok) telepedett le.

Nyomok a Sziklán

December az adventtörténelemben

1849. december 20. – Meghalt William Miller. Meggyőződéssel prédikált az Úr Jézus eljövételéről és halálos ágyán is egyetlen óhaja volt, amit a halála előtt néhány órával elmondott: „Mondd meg (a testvéreknek), hogy igazunk van. Az Úr eljövetele közel van, de türelmesen várniuk kell Őt. 67 éves volt és 34 éven át álmodott lelkében arról, hogy szemei nemsokára a szeretett Üdvözítőt szemlélhetik. Bár közeli munkatársai befolyása miatt nem fogadta el a szombatról és a szentélyről szóló igazságot, Ellen G. White beszél arról a napról, amikor Isten trombitája életre hívja őt, hogy meglássa eljönni Üdvözítőt, akit oly nagy szeretettel óhajtott és hirdetett.

1844. december – Ellen White az első látomást kapta az advent nép vándorlásáról Isten városa felé. Ekkor alig 17 éves volt. Azon a decemberi reggelen Ellen Harmon, más négy testvérnővel együtt a családi oltárnál együtt imádkozott. Habár a látomást csak 1846-ban nyomtatták ki, a portlandi testvérekkel azonnal közölte, akik mennyből jövő világossággént fogadták.

A látomás Isten eszköze volt, amely által bátorította a hívők kis csoportját, de az engedelmesség tesztje volt mind Ellen Harmon részére, akinek közölnie kellett az üzenetet mindenkivel, mind pedig a többi Krisztusváro részére, akiknek „a gyengék közül a leggyengébbtől” kellett elfogadniuk az igazságot.

1902. december 30. – Leégett a Review and Herald, a legismertebb adventista kiadó. Fontos megemlíteni, hogy a szomorú esemény napján a nyomdaprések készen álltak Kellogg doktor *Az élő templom* című könyvének nyomtatására, amit 5000 példányban szándékoztak kiadni. A könyv, eredetileg orvosi témájú könyvként volt kigondolva és az árából a Battle Creek szanatóriumot akarták újjáépíteni, amely azon év februárjában szintén leégett. Mivel a könyvben panteista nézetek voltak, a Generál Konferencia nem hagyta jóvá a könyv kiadását. Kellogg ennek ellenére nyomást gyakorolt, hogy nyomtassák ki a könyvet, de a tűz megakadályozta merész terveit. ■

Adrian Neagu, lelkész

Reménység és TÖRTÉNELEM

– 2011. Méhkert – a nyugalmazott lelkészek találkozója –

Mottó: „Azért nem csüggedünk; sőt ha a mi külső emberünk megromol is, a belső mindazáltal napról-napra újul.” (2Kor 4:16).

Valaha, mikor a jeruzsálemi Templom edényeit Belszár a bálványok felmagasztalására és saját bűnös kívánságai kielégítésére használta, a jelenlévők szeme láttára egy furcsa kézfej falra írta az ítéletet, amit a tetteikért kirótt rájuk az Ég. Azon az éjszakán Babilon a médek és a perzsák kezébe került, akik később megengedték a szent helyek és eszközök rehabilitálását.

A méhkeri Bibliaiskola történetének és a fenti történetnek vannak közös vonásai. A jeruzsálemi templomhoz hasonlóan ezt az épületet is azért építették, hogy az Úrnak szenteljék és azoknak, akik Őt akarják imádni és egy kiképzést követően a szolgálatába szeretnének állni. Isten szolgáinak több nemzedéke készült itt fel arra, hogy az Úr szőlőskertjében munkálkodjon.

A világunk vezetőinek azonban a méhkeri területtel és épülettel megvolt a saját tervük. A méhkeri központ évtizedeken keresztül más célokra volt használva, mint amire valamikor szánták. De Isten büntetése hirtelen zúdult alá, mint az egykori Babilon esetében, pontosan abban az órában, amelyben nem várták, és azokat érte, akik Isten edényeit és épületeit más célokra használták.

Ma, a méhkeri központot az eredeti rendeltetése szerint használják. Ismét olyan helyé vált, ahol munkásokat készítenek fel, kiképzéseket tartanak és Istent dicsőítik.

Az egykori tanulók az iskolába látogatnak

Minden évben visszatérnek ide az egykori diákok. A Bibliaiskola egykori diákjai nosztalgiával és örömmel

lépik át minden év augusztusának utolsó szombatján az intézmény épületének küszöbét, hogy beszéljenek emlékeikről, bátorítsák egymást a kereszthordozásban és megköszönjék az Úrnak az Ő kegyelmét és vezetését. A régmúlt időkben tapasztalt lelkület és buzgalom, ami a napjaink laodíceai gyülekezeteiből kiveszõfélben van, ismét feléled a zászlóvivők között.

A méhkeri találkozó résztvevőinek zöme nyugalmazott lelkész; de szívesen látnak ott bárkit, akinek valamiféleképpen köze volt a hármass angali üzenet hirdetéséhez, függetlenül attól, hogy lelkész volt-e vagy sem. Akik ide eljönnek, magukkal hozzák és megosztják másokkal is annak az emlékét, ahogyan Isten vezette őket és az Ő művét. Közülük mindenki a történelem lábán járó bizonyítéka, olyanok, akik győzelmeik, kudarcaink nyomán begyógyult vagy még mindig vérző sebeket hordoznak.

A találkozó napirendjére minden évben beszélgetéseket és előadásokat tűznek, amelyek keretében a résztvevőknek, akik néha a messzi távolból érkeznek, alkalmuk van Isten iránti hálájukat kifejezni, tapasztalatokat elmondani és emlékeket felidézni. Kórust alakítanak, verseket mondanak, énekelnek, és együtt imádkoznak.

Idén a találkozó vezérgondolatát Teodor Huțanu testér, a Hetednap Adventista Egyház elnöke osztotta meg a jelenlévőkkel. „Mi miért nem úzhettük ki azt?” (Mk 9:28) – kérdezték a tehetetlen tanítványok, akik néhány perccel azelőtt vívtak meg és vesztettek el egy csatát. Az Úr Jézus által felajánlott megoldás egyszerű, nem látványos, de mindig hatékony: „Ez a faj semmivel sem úzhető ki, csu-

pán könyörgéssel és böjtöléssel.” (Mk 9:29). A legyőzött és a sok programba és technikába belefáradt krisztusváró számára a recept ma is érvényes. Bár jók a programok és tökéletesen kidolgozottak a technikák, böjt és ima nélkül teljesen eredménytelenek.

Arcok és emlékek

Mivel az ő találkozójuk volt, úgy helyes, ha lehetőséget adunk nekik a véleményük kinyilvánítására. E célból szólítottam meg néhány személyt a jelenlévők közül, feljegyezve válaszaikat és emlékeiket.

„Itt volt az Ótestamentum terem – mondja Baston testvér és az egyik teremre mutat, – ott pedig dogmatikát tanultunk.” Ioan Baston testvér most nyolcvanöt éves és ötvenöt éve lelkész. Galați-ban született és a Moldvai meg az Észak-Erdélyi Egyházterület lelkésze és könyvelőjeként dolgozott. Jelenleg Ploiești városban él és a Munténiai Egyházterület felkérésére mindig szívesen szolgál.

Adventszelme: *Baston testvér, Ön gyerekkora óta ismeri az advent hitet és 55 éven át lelkészként szolgált. Hogyan magyarázza azt, hogy az Úr még nem jött el?*

I. B.: Az Úr nem siet, és nem késik. Az Ő visszajövele valamilyen nyílt tőlünk is függ. És mi még nem vagyunk készen. Tulajdonképpen elmondhatnám, hogy az Úr vár minket és nem mi az Urat.

A.: *Hogy érzi magát ezen a találkozón?*

I. B.: Nagyon jól. Minden évben türelmetlenül várom ezt az alkalmat. Ez az egyetlen alkalom, amikor a régi barátainkkal találkozhatunk. Már ahányan vagyunk, mert például az én

osztályomban tizenegyen voltunk és ketten maradtunk. Ezért nagy öröm, hogy még találkozhatunk.

A.: *Hogyan jellemezné a jelenlegi lelkészi kart?*

I. B.: Látom, hogy a fiatal lelkészeink fel vannak készülve, szívügyük a missziómunka és hivatásukat önfeláldozással végzik. Emellett a gyülekezetek gondjaira is figyelnek, és a megoldáson fáradoznak. Javaslatom az, hogy többet látogassanak és legyenek közelebb az emberek gondjaihoz.

A.: *Hogy érzi, tisztelik-e Önt lelképpen az egyházban?*

I. B.: A testvérek általában tisztelnek, és bár eltelt felettünk az idő, az egyház még nem felejtett el.

Egy másik testvér, Gheorghe Lăiu, elmeséli, hogy az idők során nyolcvanhét gyülekezetet pásztorolt és tizenhárom alkalommal költözött. „Nyolcvanhét, testvérem... még megszámolni is nehéz.” „Gyalog járt?” – kérdezem. „Mindig gyalog jártam. Hát volt annyi autó, mint most? Gyalog mentünk, de nem rohantunk és nem is késtünk el. Az emberek velünk voltak és mi is az emberekkel voltunk. Harmincöt évig voltam alkalmazott, de ma is tevékenykedem.”

A kilencvenes éveikhez közeledő Lăiu testvér Piatra-Neamț-ban él. A felesége évekként elelőtt meghalt, amikor éppen a reggeli áhítat ideje alatt tanulmányozott. Bár egy ideig a gyerekeivel lakott, visszatért Piatra Neamț-ra. „Nem tudok én távol maradni. Visszajöttem a gyülekezeteimhez.”

Őt is kérdőre vontam:

A.: *Lăiu testvér, mi a véleménye a mai egyházzal?*

G. L.: Különbözik attól, ami a fiatalságom ideje alatt volt. És, sajnos, ez a különbség nem pozitív előjelű. Nagyon sok a zaj és a jövés-menés az Úr házában. Istennek nem adják meg a kellő tiszteletet. Aztán mindenki azt tesz, amit éppen akar. Ez egyféle... általános kicsapongás.

A.: *Hogy érzi, tisztelik-e Ön az egyházban?*

G. L.: Igen. Hozzánk, időskökhöz, megkülönböztetett tisztelettel viszonyulnak mind a gyülekezet vezetőisége, mind pedig a testvéri közösség.

A.: *Mit gondol, miért késik az Úr?*

G. L.: Az Úr nem késik; mi késünk. És, mivel mi nem vagyunk készen, Ő vár reánk.

Ezek után egy szép családhoz közeledtem: Tănase Jenica-hoz és férjéhez Nicolae testvérhez. Ötvenkét éve vannak a lelkészi munka mezéjén és az idők során a Munténiai Egyházterület több kerületében, de többnyire Brăila megyében dolgoztak. Jelenleg Târgoviște-n laknak, de örömmel mennek bárhova, ahova az Egyházterület küldi őket. Mivel élettapasztalatuk és munkájuk sokkal szerteágazóbb és tartalmasabb, mint ami egy folyóirat hasábjaira elférne, ez alkalommal csak néhány véleményyt jegyeztem le:

A.: *Jenica testvérnő, mondja el, mivel járult hozzá a férje lelkészi munkájához?*

J. T.: Sohasem vonakodtam attól, hogy a férjemet elkísérjem a gyülekezetekbe, ahol szolgált és örömmel mentem vele látogatni is. Az emberek nagyon jól érezték magukat velünk és a testvérnők nekem elmondhatták azokat a dolgokat, amiket nem tudtak mással megosztani.

Emellett, mindig érdekelték a természetes gyógy módok. És mivel minden házbán van valami egészségügyi gond, az ismereteimet a szükségben levőkkel mindig megosztottam.

A.: *Hogyan tanácsolná a mai fiatal lelkészfelkészítést?*

J. T.: Szeressék a családjukat és szeressék a férjük munkáját. Kísérjék el a gyülekezetekbe és tartsanak vele a látogatások alkalmával, amikor ez lehetséges. Ezek mellett pedig, külső megjelenésük legyen illemtudó és példaértékű.

A.: *Tănase testvér, mit jelent az Ön számára a Hetednap Adventista Egyház?*

N. T.: Tizenhat éves koromban csatlakoztam az egyházhoz. Szeretettel és örömmel tevékenykedtem. Olyan egyház ez, ahol fejlődhetsz és méltóságteljesen növekedhetsz. Ez az az egyház, ahol választ találtam az időszerű kérdésekre. Biztos vagyok benne, hogy ezt az egyházat Isten vezeti.

A.: *Mit kellene megváltoztatni az Egyházban?*

N. T.: Figyelembe véve, hogy az advent nép lesz az, aki az Urat fogadja a visszatértekor, szeretnünk és támogatnunk kellene ezt az egyházat mindennel, amink van, és amik vagyunk.

Ugyanakkor, több figyelmet kellene fordítanunk a szolgálatra és a vizsgálatnak arra a munkájára, amit az Úr Jézus éppen most végez értünk a mennyben. Ha így teszünk, fel leszünk készülve, hogy fogadni tudjuk Őt, amikor megjelenik az égnek felhőiben.

Róluk

Hogy a kép teljes legyen, a záró sorokban meg szeretnék említeni néhány adatot, ami a nyugalmazott lelkészeket és tevékenységüket illeti. Romániában körülbelül 156 nyugalmazott személy tartanak számon, akik az Adventista Egyházban tevékenykedtek. Ide számolják azokat a lelkészfeleségeket is, akinek elhunyt a férjük és azokat a személyeket is, akik az egyházterületi munkában kisegítő tevékenységeket folytattak (TESA). A 156 nyugalmazott személy közül 114 lelkész.

A különféle tevékenységek és projektek lebonyolítása érdekében a nyugalmazott adventista lelkészek és munkatársak csoportját egy általuk választott bizottság vezeti, amelynek jelenleg a következő az összetétele: Constantin Bălan (elnök), Lucian Enache (titkár) és Ion Geantă (pénztáros). ■

A Curierul Adventist szerkesztősége

Lábaid nyomában

– Az Unió költségvetési bizottságának gyűlése –

Úgy tűnik, a késő őszi napok egyre könnyebben tűnnek el az idő örvényében, hogy a napjainkat uralma alá hajtani igyekvő újesztendőnek helyet adjanak. A 2012-es év már kopogtat az idő ajtaján és ahhoz, hogy hatékonyan kihasználjuk, fontos nem csak jókivánságokkal és jó szándékkal, hanem jól kigondolt tervekkel és pontos célokkal fogadni.

A Hetednap Adventista Egyház Román Uniójának végrehajtó bizottsága ilyen értelemben összeült, hogy az évi tevékenységet kiértékelje, és új terveket fektessen le a 2012-es évre. A költségvetési gyűlést 2011. november 21-én, hétfőn tartották a Román Unió székhelyén.

A reggeli áldozat

A nap munkálatinak elkezdése előtt a résztvevők először hálaáldozatot mutattak be az Úrnak és a Szentléleknek szentelték szíveiket. Ez alkalmából Gabriel Maurer testvér, az Euro-Afrikai Divízió titkára buzdította a hallgatóságot, fedezzék fel a megváltás örömét és bizzanak Isten ígéreteinek teljesedésében. Az ima pillanatai alatt a résztvevők Dániel imájának példáját követték, amely a következőket foglalta magába: dicséret, bocsánatkérés, a szükségletek feltárása és Isten dicsőítése (Dán 9). Ezt az egészen különleges imaformát Raluca Ștefan testvérnő

javasolta, aki az Euro-Afrikai Divízió bizottságának gyűlésén is ezt az imádkozási formát támogatta.

Az egyház számokban

1. A titkár jelentése (Ioan Câmpian-Tătar)

Az egyház küldetése az, hogy hirdesse az evangéliumot, és ahol ez megtörténik, ott keresztségek is vannak. Bár a 2011-es évről még nincs vége, alkalmunk van visszatekinteni és a statisztika szemszögéből végignézni az eddig megtett utat. Az Apostolok cselekedetei könyv rámutat, hogy az őskeresztény egyház nem félt a statisztikáktól, és az Úr Lelke ihlette Lukács doktort, hogy jelentésébe a keresztségekről és az egyház növekedéséről szóló statisztikákat is bele foglalja. A számok beszélnek arról, hogy merre tartunk és a Szentlélek az egyházban végzett munkájáról tanúskodnak.

Így megtudhatjuk, hogy az eltelt év első három évtizedében az adventista tagok száma jelenleg 67.354, vagyis a létszám 250 személlyel csökkent. Ha ezt a számot összevetjük Románia lakosságával, ahogy azt a 2002-es népszámlálás meghatározta (21.082.989) észrevevesszük, hogy 313 személyre jut egy adventista. Az alábbi táblázatban a helyzetet egyházterületenként is nyomon követhetjük.

Statisztika a taglétszámról 2011. január 1. – szeptember 30.

Egyház-terület	Taglétszám 2011. január 1.	Bejött		Kiment			Igazítások	Taglétszám 2011. szept. 30.	Növekedési arány
		Kereszttség + hitvallás	Ajánló levél	Ajánló levél	Elhalálozás	Kizárás			
Bánát	6.901	119	148	161	90	45	- 46	6.826	- 1,09
Moldva	12.757	263	79	157	128	64	+ 21	12.771	+ 0,10
Munténia	18.909	382	161	255	204	105	- 19	18.869	-0,22
Olténia	11.755	205	136	174	197	77	0	11.648	-0,92
Észak-Erdély	7.844	150	76	98	131	60	0	7.781	-0,81
Dél-Erdély	9.438	194	111	104	127	53	0	9.459	+0,22
Összesen	67.604	1.313	711	949	877	404	- 44	67.354	-0,37

2. A pénztáros jelentése (Eduard Călușaru)

Pénzügyi szempontból a 2011-es évben folytatódott az utóbbi időben észlelhető csökkenő tendencia. Így az év első 9 hónapjában a tizedből 38.757.692 lej gyűlt, ami az előző évhez viszonyítva 0,3 %-os visszaesést jelent. Pénz-

összegeben kifejezve ez 100.173 lej. Ha a 4%-os inflációt is beszámítjuk, akkor a fent említett időszakban 4,2%-os tizedcsökkenésről beszélhetünk.

A szombatiskolai adományok esetében azonban más a helyzet. Ezek 2011. szeptember 30-án elérték a 1.847.095

lejt, ami a 2010-es év ugyanazon időszakához viszonyítva 6.353 lejnyi, vagyis 0,35 %-os növekedést jelent.

Ezekon a számokon túl megfigyelhető az adventista tagok hűsége, akik a hosszan tartó válság és a pénzügyi nehézségek ellenére Isten munkáját tették az első helyre. Ezt annak tudható be, hogy olyan Istennek szolgálunk, aki sohasem jut válsághelyzetbe.

A jövőre tekintve

Isten azért szervezte meg az egyházát, hogy az Úr Jézus második eljövetele előtti várakozás ideje alatt felkészítse a világot erre a nagy eseményre. Ezen a gyűlésen a bemutatott tervek és projektek célja, hogy a 2012-es évet az Ő eljövetelének útegyengetőjévé tegyék.

Így a jövő évben elkezdődő missziós tevékenységeket *A nagy küzdelem* terjesztésével kapcsolatos projekt nyitja meg, aminek célja, hogy ez a könyv minél több személyhez eljusson. Január 21-től minden hívőt felkérünk, hogy vegyen részt ebben a programban és ajándékozza ezt a könyvet az őszinte szívvel érdeklődő személyeknek.

Ezen tevékenység mellett, 2012-ben az internetes missziólehetőségeket is fejleszteni szeretnénk. Figyelembe véve, hogy az internet szinte teljesen különálló világ és sok fiatal kizárólag ebben a virtuális világban él, az Adventista Egyház szeretné, hogy minden helyi gyülekezetnek legyen saját weboldala. Ez a cél már 40%-ban megvalósult, de szeretnénk elérni a 100%-ot. Ugyanakkor egy weboldalt szeretnénk kifejleszteni, amit a misszióinak szentelnénk (www.misiunepe.net).

A misszió terén a Román Unió átszeretné venni a Generál Konferenciának a nagyvárosok evangelizálásával kapcsolatos tervét. E terv szerint 2012–2015 között 650 nagyvárosban tartanak evangelizációt szerte a világon, kezdve New Yorkkal. Következik, hogy a Román Unió megbeszélje és leszögezze e terv gyakorlatba ültetésének módját országunkban.

Minden ügyosztály bemutatta a módszereket, amelyek által szeretné, hogy 2012-ben egyengesse Annak az útját, akit várunk. Ezen módszereket közvetítik a lelkészeknek és a gyülekezeteknek, hogy a tagok tudomást szerezzenek róluk és magukévá tegyék azokat.

A 2012-es év különleges lesz a Viața și Sănătate Kiadó számára. A tervek szerint a kiadó új székhelyre költözteti tevékenységét, a Pantelimon városban (Ilfov megye) megvásárolt telekre felépítendő épületbe. A könyvnyomtatás terén Egyházunk kiadója elhatározta az *Andrews Study Bible* kötet lefordítását. Román nyelven ez egy Cornilescu-féle Bibliából és az Andrews Egyetem legfelkészültebb tanárainak magyarázatából és értelmezéseiből tevődik majd össze.

Különleges pillanatok

A költségvetési bizottság munkaprogramja két különleges pillanatot is magába foglalt. Elsőként négy adventista tagnak méltatták és értékelték a tevékenységét, akik munkájuk révén hozzájárultak az egyház küldetésének sikeréhez. Egy emléklap átadása után imában megköszönték Istennek az ő tevékenységüket. A következő testvérek részesültek elismerésben: Aron Moldovan, a Speranța TV-n bemutatott „Kérdések ideje” műsorért, Ene Paulini a brüli „Doctor Luca” egészségügyi posztliceális iskola alapításáért, Dănuț Ligia különféle nevelési és vallászabadsági programokba való bekapcsolódásáért, és Remus

Bența az ASI Románia üzletemberek szervezetének létrehozásáért és támogatásáért.

A második különleges pillanat a Ionuț és Loredana Croitoru családjának Isten kezébe való helyezéséről szólt, akik másnap Malawiba indultak, misszióútra. A tervek szerint ez a család öt évig egy adventista szakiskolában (Malawiban ez az egyetlen ilyen iskola) kezdeményezi és irányítja majd az ott lezajló tevékenységet.

A találkozó testvéri, és az Isten munkájáért való oda-szentelődés lelkületében folyt. Egy élénkebb szolgálat szükségessége, valamint a Megmentőnek az egyházra bízott küldetésének a sürgőssége lelkesítette a jelenlevők szívét. Az Úr mihamarabbi visszajövetelének gondolata révén az ébredés és a reform témája Krisztus egyházának továbbra is fő tevékenységi körét képezi. ■

A Curierul Adventist szerkesztősége

Reménységet ajándékozva

– az ASI Románia éves konvenciója –

Kéteztizenegy október 7-8 között zajlott, Méhkerten (Brassó), az ASI 23. évenkénti találkozóját a következő mottóval: *Vesd a te kenyeredet a víz színére, mert sok nap múlva megtalálod azt.*

Bár első látásra sokat ígér ez a mottó, ha felvállaljuk azt, amit mond, főleg az üzleti életben igen rizikós lehet. Az emberi lét ezen területén két nagy elvárás van: a nyereség és a túlélés. Az üzleti etika, a jóhiszeműség, a becsületesség, a megbízhatóság olyan fogalmak, amelyek elavultnak, természetlenné, vagy nem kifizetődőnek tűnhetnek.

Ezek a félelmek szabtak korlátokat azok számára, akik részt vettek a méhkerti keresztény üzletemberek találkozásán. Erre az alkalomra nem csak az elitet várták, és nem is kizárólag csak az üzletemberek, hanem olyan alkalmat terveztek, ahol képzett ügyintézők és nem csak ők, megpróbálták átadni és ugyanakkor meg tanulni a konkrét helyzetekre alkalmazott gyakorlati kereszténység leckéjét.

A méhkerti találkozó különbözött az előző években tartott találkozótól. Elsősorban olyan évben volt ez a találkozó, amikor minden üzletember költségsökkentő stratégiákat volt kénytelen alkalmazni, amikor szponzorálásokat volt kénytelen érvényteleníteni, amikor befektetéseit újra át kellett gondolni és hiteleinek fedezésére megoldásokat kellett találni. Egy ilyen nehéz üzleti környezetben értelmetlenné tűnik egybegyűlni és adakozni, amikor sokkal bölcsebbnek tűnne összekapargatni azt, ami még maradt. Itt is megjelent az igazi fontosságú lista felállításának kihívása.

Másodsorban, a romániai adventisták számára történelmi és különleges lelki töltetű helyen, a Méhkerten megszervezett találkozó tettekre és nagylelkűsége buzdít. És ez megtörtént! A jelenlevők, az ASI tagok, az ASI szimpatizánsai, a számos meghí-

vott, laikusok és lelkészek előtt, Angel Duo és az ASI Európa elnöke előtt 22 gondosan kiválasztott projektet mutattak be, amelyek az Adventista Egyház fő érdeklődési területeihez kapcsolódtak. Az evangelizációs projektek főleg a tömegtájékoztató eszközök általi evangelizálás területére irányultak, felölelve ezeknek egész skáláját (rádió, tévé, nyomtatott anyagok). A nevelési projektek most főleg azokkal az intézményekkel foglalkoztak, amelyek működésük során már elérték egy bizonyos stabilitási fokot (az akkreditált adventista iskolák és líceumok), valamint azokkal az iskolákkal, amelyek már elkezdtek működésüket, de további segítségre van szükségük. Az adventista nevelés támogatása az ASI tevékenységében abszolút prioritást jelent. A szociális projektek, amelyeket az ASI a jövő

évre tervez, a szükségletek széles skáláját ölelik fel, de nem tudnak eleget tenni minden szükségletnek, hiszen szó van itt árvaházi gyermekekről, problémás családok áldozatairól, idősekről. Az egészségügyi projektek, amelyeket az ASI támogatni fog, olyan földrajzi zónákat céloznak majd, amelyek eddig nem rendelkeztek adventista egészségügyi intézményekkel.

Harmadsorban, a méhkerti találkozó olyan szempontból is újszerű volt, hogy ott zajló tevékenységeket az Adventista Médiaközpontnak köszönhetően, az országból bárki figyelemmel követhette, hiszen a találkozó programját élőben követhették. Azok, akik projekteket adtak le, otthonukból nézhették, ahogy azokat a találkozó folyamán a nyilvánosság elé tárják. Az Igéből is részesedhetett mindenki, aki meg akarta hallgatni: Laurentiu Ionescu lelkész és tanár szolgált az argentinai La Plata Adventista Egyetemről. A zenekedvelők koncertet hallgathattak meg, amelyet erre az alkalomra szántak.

Egy szervezet a tagjai révén él és fejlődik, azok által, akiket sikerül összefognia. A romániai ASI sok fontos romániai projektre nyomta rá a bélyegét az idő során és minden alkalommal hatékonyságról és diszkrécióról tett bizonyosságot. Az ASI Románia ereje az egységből származik, amiről a létezése óta eltelt 14 év alatt bizonyosságot tett. Ebben az időszakban ez a szervezet 300 projektet szponzorált 1,5 millió euró értékben. A sokféle érdeklődésű és az ország különböző részeiből származó embert összetartó kapocs az a meggyőződés, hogy a mindennapi élet során Krisztust hirdetni kell. És az evangélium továbbadásának igen sok módja létezik, ezek közül pedig minden bizonnyal az egyik az ASI tevékenysége. ■

Leonard Azamfirei, az ASI Románia aelnöke, egyetemi tanár

Tanú vagy HÍRESZTELŐ

Az utóbbi időben, a gyors és hatékony választás, vagyis a döntés képességét megnehezíti a gazdasági válság. Többek között ezt a módszert is beveti Sátán azért, hogy az emberek elméjét összezavarja. Ha ezt eléri, zavart kelt az emberekben és így rossz, elhamarkodott döntéseket hoznak – ezek által pedig megváltoztatja terveiket. A megtévesztett embert szereti Sátán a legjobban. Manapság Sátán mindezt a **híresztelés** fegyverével éri el. Ugye, ti is hallottatok az utóbbi időben vasárnapi törvényekről, titokzatos megjelenésekről szóló híreszteléseket, olyanokat, amelyek aláássák egy személy, intézmény, egyház vagy az egyház képviselőinek jó hírnevét?

A híresztelés hatása

A híresztelések tönkreteszik a hitelességet, bizalmatlanságot táplálnak és eltávolítanak a kereszténység legfontosabb részétől, az utolsó isteni parancstól, amit Jézus mennybemenetelekor mondott: „lesztek nékem tanúim, úgy Jeruzsálemben, mind az egész Júdeában, és a földnek mind végső határáig” (Csel 1:8).

Meghatározás szerint a híresztelés olyan állítás, amelyet igazságként mutatnak be, de annak hitelességét és eredetét lehetetlen leellenőrizni, a szerzője pedig ismeretlen. A híresztelés annak az eredménye, hogy az ember szeretné fontosnak érezni magát és hajlamos az információkat a személyes véleményével kiegészíteni.

A híresztelések szerzőjének azonban egy célközönsége van, ezért arra következtethetünk, hogy a híresztelések előre megfontolt dolgok. A szerző személyes hasznot akar húzni egy eseményből, nem számolva a borzalmas hatásokkal: pánik, félelem, düh, frusztráció, depresszió, vagy a különböző személyekkel vagy intézményekkel kapcsolatos igazság elferdítése. Érdekes, hogy a híresztelés a hivatalos hírekkel ellentétesen, de mindig velük egyszerre terjed, és nincs megadva a hitelesség gyors leellenőrzésének a lehetősége. Ezek az állítások borzalmasak, de vajon kinek érdeke, hogy a biblikus igazságot elferdítse? Ki terveli ki ezeket a dolgokat, hogy összezavarja az emberi elmét, csapdát állítva fel, olyan fontos kérdésekben, mint az élet vagy halál? Ki táplál hamis reményeket, megvalósíthatatlan vágyakat?

A terv régi és a fegyver halálos - évszázadok óta áldozatokat követel. A szerző a következő állítás mögé rejtőzik: „Csakugyan azt mondta az Úr?” (1Móz 3:1). Itt közbelép a kíváncsiság. Sátán kelti és táplálja ezt az érzést, egészségtelen módon. A híresztelések tele vannak bomba-hírekkel, amelyek sosem igazolódnak.

A valós információt felnagyítja és elferdíti a jövőbe tekintés vágya és azoknak az Igétől távol eső kimagyarázása.

A Genézis szemszögéből

Nézetek Évára! A fa kívánatos az eledelre – állapítja meg egy végzetes, halált okozó személyes felmérés nyomán, amely a Szentírással is szemben áll. Aztán – közbelép a képzelet – „megnyitja az elmémet és olyan leszek, mint a Teremtő” – gondolja ő. Az ember szeretne túllépni korlátain, de erőfeszítése téves, mivel saját képzelőerejére, kreativitására és logikájára támaszkodik.

Ellen G. White komoly figyelmeztetést mond erre nézve. Isten elmondja, hogy az ember mit ehet, és miben gyönyörködhet, de Éva mást mond, ő a gonosztól veszi át az üzenetet. Éva a tiltott fára és a jövőbeli – egyáltalán nem profetikus – perspektívákra összpontosítja mondanivalóját. Sőt, mi több, Éva a gonosz ügynökévé válik és a mennyei tervvel kapcsolatos elégedetlenségét és frusztrációját Ádámra is átviszi.

Ádám és Éva várták az Istennel való találkozást és szerették is Istent, de megpróbálták megváltoztatni a tervet és a napirendet. A megszokott, naponkénti felkészülés helyett engedték, hogy gondolataik eljátszódzanak a gondolattal, hogy milyen lesz, amikor olyanok lesznek, mint Isten – szemek megnyíltak, és meglátták a valóságot, hogy meztelenek.

Az Ige által táplált szabad és biztos lelkiismeret minden romboló, ellenőrizetlen híresztelést kiszűr. Isten embere nem a pletykazónában él. Szavaival nem fog a „csakugyan” körül ólálkodni, hanem világosan kijelenti, hogy „Így szól az Úr” és megbízható szövetségese a hit.

Dönts el ma, mi szeretnél lenni: TANÚ vagy HÍRESZTELŐ? ■

Dragos Muşat,
Vallásszabadság Osztály igazgatója,
Bánáti Egyházterület

A nagy küzdelem

Kétezertizenkettő január 21-el kezdődően az Adventista Egyház szeretné újból figyelmünk elé tárni *A nagy küzdelem* című könyvet. Ez a könyv először 1888-ban jelent meg, és a Hetednap Adventista Egyház pionírja és prófétanője, Ellen White írta. A Szentírásra, valamint a Szentlélek vezetésére alapozva, az író egy új szemszögből mutatja be a világ vallástörténelmét, a Jó és a Rossz konfliktusaként értelmezve azt. Ugyanakkor, a jövőre irányuló magyarázatai pontos képet nyújtanak az olvasó számára arról, hogy mi fog bolygónkon bekövetkezni.

Ahhoz, hogy ezt a könyvet jobban megértsük, és hogy képet alkossunk a terjesztésével kapcsolatos tervekről, Romică Sârbu testvérrel beszélünk, aki az Ellen White hagyaték kutatásáról felel a Román unió keretén belül.

Adventszemle: Milyen könyv *A nagy küzdelem* című könyv?

Romică Sârbu: Szeretek erről a könyvről beszélni. Párszor elolvastam az idők során és most is ezt teszem. Mindig az az érzésem, hogy nagyon jól választottam. Segít megérteni saját magamat, a körülöttem levőket, a világot, melyben élek. Segít megtanulni, hogyan éljek naponta úgy, hogy ne féljek a jövőtől, függetlenül attól, hogy mit hoz rövid, de főleg hosszú távon.

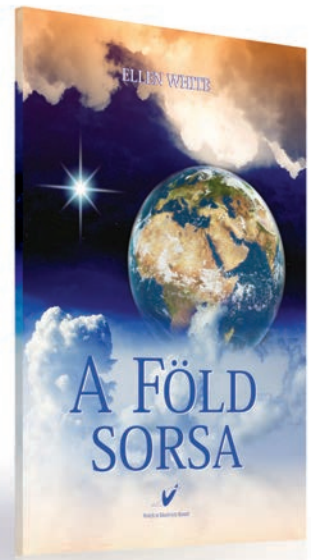
Szeretném megjegyezni, hogy technikai szempontból *A nagy küzdelem* című könyv *Korszakok nyomában* sorozat része, amely öt könyvből áll, és amely bemutatja az emberiség történelmét a teremtéstől az Úr Jézus visszajöveteléig. (*Korszakok nyomában* sorozat öt könyve a következő: *Pátriárkák és próféták*, *Próféták és királyok*, *Jézus élete*, *Az apostolok története* és *A nagy küzdelem*).

Ez egy profetikus könyv.

Ebből a szempontból *A nagy küzdelem* című könyv a múlt, a jelen és a jövő ihletett összefonódása. Jeruzsálem elpusztításával kezdődik és a keresztény történelem jelentős eseményeinek felelevenítésével folytatódik, majd bolygónk helyreállításával ér

Klasszikus kiadás

Rövidített változat

vége, mikor az visszalép az Isten által teremtett univerzum harmóniájába.

Ez a könyv korunk könyve.

Figyelemre méltó módon elidőz a jelen felett, olyan röntgenfelvételt készítve, amely a mennyei templom ablakainak kitérése által meghaladja a földi valóságot. Abban a templomban a vizsgálati ítélet révén emberek örök sorsa dől el. A jelennek ezt a mennyei elemzését tanácsok, felhívások és Istennek a bűnös ember iránti szeretetteljes szívéből származó figyelemztetések követik.

Ez egy válaszadó könyv. Itt kielégítő magyarázatot kapunk világunk drámájára a Krisztus és a Sátán közti harc értelmében. Ebben a drámában Isten nem csak, hogy megérti, bátorítja és segíti népét, hanem Ő maga meg is hal az ember megmentéséért, ez által garantálva neki a boldog véget, természetesen, ha az ember azt választja, hogy Őbenne bízson.

Ez a könyv a lélekhez szól. Az eseményeken, szenvedésen és győzelemen túl, a könyv oldalain megtalálod a meghívást, hogy lépj személyes kapcsolatba a szeretet Istenével. Itt tanulhatunk Isten megbocsátásáról, a Szentlélek erejéről, amely képes átformálni minket, bármilyen mélyre is

süllyedjünk, és így megkapjuk az örök élet ígértét. Máskülönb, a könyv a következő szavakkal fejeződik be: *Isten a szeretet.*

A.: Miért fontos, hogy egy adventista olvassa ezt a könyvet?

R. S.: Ajánlom ezt a könyvet az adventista keresztényeknek, mint el-lenszerét korunk azon tendenciájának, miszerint elveszítjük azonosságunkat, és egy egyház leszünk a sok közül. E könyv tanulmányozása írként hat, meggyógyítja lelki látásunkat, segít meglátni korunk veszélyeit, előre látni a jövőt és felkészülni **mindenre** a Megmentőnk visszajövetelére való várakozásában.

A.: Milyen szempontból releváns ez a könyv a romániaiak számára?

R. S.: *A nagy küzdelem* című könyv nem egy nemzethez szól, hanem minden emberhez. Olyan dolgokat tár fel, amelyek minden emberi lényt érintenek, és Megmentőnk nagy parancsához igazodik, miszerint vigyük el az evangéliumot minden nemzethez, nyelvhez és néphez.

Ugyanakkor Iacob Pop testvérrel is beszélünk, aki a Román Unió publikációért felelős igazgatója.

A.: *A nagy küzdelem* című könyv terjesztésének projektje világszintű.

– TÖBB mint EGY KÖNYV

Díszkiadás – színes

Gyermekeknek szóló változat

Meg tudná mondani, milyen előkészületek vannak, és milyen módszerekkel dolgoznak a világ többi részein?

Iacob Pop: Dicsérem Isten ezért a projektért, és azért, hogy ez az egész világot felöleli. Csodálatos látni, sőt, mi több, részt venni abban a prófécia-ában, miszerint az örök evangélium „minden nemzetségnek és ágazatnak, és nyelvnek és népnek” hirdettetik (Jel 14:6).

Az előkészületek egy éve kezdődtek el, amikor a Generál Konferencia szintjén ezt a tervet elkészítették. Később az egyház más szintjein is bemutatták és elfogadták: a Divíziónál, az Unióknál és az Egyházterületeknél. Országunkban a projektet az egyház vezetősége örömmel fogadta és támogatja. A lelkészek és a gyülekezetekben szolgálók is lelkesednek érte, ők ez év őszén hallottak erről a különböző helyeken megszervezett találkozókön. Meg vagyok győződve, hogy a 2012. január 22-e, szombat az Isten munkájában való győzelmi napként lesz feljegyezve a mennyei könyvekben, hisz ekkor mutatjuk be a projektet a Román Unió helyi gyülekezeteiben.

A világ többi részeiből hetente érkeznek jó hírek és olyan sok van

ezebből, hogy sokkal több helyet igényelne, hogy ezekről beszéljünk. Íme, kettő közülük: a terv lebonyolításának megkezdésekor az eredeti cél 50.000.000 példány volt *A nagy küzdelem* című könyvből, azonban jelen pillanatban több mint 150.000.000 példányt rendeltek. És még csak a kezdeteknél tartunk! Brazíliában csak egyetlen egy unió (a hét közül, ahány van az országban) 6,5 millió könyv nyomtatását tervezte: egy könyvet szándékoznak adni minden családnak. Itt mind a lelkészek, mind a tagok elhatározták, hogy egy havi jövedelmük 20%-át felajánlják a könyvek finanszírozására. További információk a következő honlapon találhatóak: <http://greatcontroversyproject.adventist.org>

A.: Hogyan készül a Viața și Sănătatea Kiadó részt venni ebben a projektben?

I. P.: Annak ellenére, hogy a könyv már régóta megvan a kiadónál, szükség volt újraszerkeszteni, hogy felebarátjaink számára minél hozzáférhetőbb legyen. Aztán megkerestük a legelőnyösebb nyomdát, hogy olcsón és jó minőségben nyomtathassunk. A nyomdai munka más országokban történik (Szerbia

és Dánia), adventista nyomdánál, mivel azt szerettük volna, hogy a nyomdai dolgozók imája is kíséresse a könyvet. A kiadó felvállalta a könyvek kiszállítását minden körzetbe a rendeléseknek megfelelően, hogy a 2012. január 22-én, szombaton elegendő könyv legyen minden gyülekezetben. Még van egy rész, amit a kiadó vállalt fel, és pedig a könyv részleges szponzorálása. Előjog számunkra, hogy ennek a különleges projektnek a finanszírozásához hozzájárulhatunk, és köszönjük Istennek ezt az előjogot.

A.: Országunkban a tagoknak többféle változat áll majd rendelkezésükre. Melyek ezek és milyen áron?

I. P.: Négy változat lesz, mind a négy kiváló minőségben:

1. *A nagy küzdelem* – díszkiadás, kemény borítóval, színes képekkel és rövid magyarázattal minden egyes kép alatt (a képek a tartalommal függnek össze), ez nagy formátumú könyv lesz – 480 oldal, 25 lejes árban
2. *A nagy küzdelem* – megszokott változat, nagyon jó minőségű papíron, 608 oldal, 5 lej
3. *A Föld sorsa* – kivonat *A nagy küzdelem* című könyvből, 11 fejezet, 96 oldal, 1,5 lejért
4. *Misi azt kérdezi, miért...?* – *A nagy küzdelem* című könyv a gyermekek számára, amelynek román változata előkészületben van, és nem tudom megmondani az oldalszámot meg az árát, de 2012. január 22-ig készen lesz.

Az interjú végén, látva, hogy minden dolog készen áll és rendelkezésükre van bocsátva, nem marad más, mint hogy a Megváltóval együtt mi is elmondjuk: „Az aratni való sok, de a munkás kevés, kérjétek azért az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába” (Lk 10:2).

Minden egyes gyülekezet és tag kötelessége, hogy ima és odaszenteződés által a Szentlélektől megtudja, hogy ebben a csodálatos projektben mi a küldetése. ■

A *Curierul Adventist* szerkesztősége

Gondolatok a múlttról

Mikor a történelemmel foglalkozol, vagy a mi esetünkben az „Advent Történelemmel”, az egyházunk történelmével, különleges érdeklődéssel és tisztelettel kell fölébe hajolnod. Emellett pedig le kell mondani bármiféle szubjektívizmusról és az eseményeket helyesen kell felsorakoztatni, mert a történelem nem más, mint az egymást követő eseményekről és tettekről készült följegyzések sorozata.

Az Adventszemle 2011. júniusi számának lapozgatása közben, meglepetésemre, a „Rövid visszatekintés a könyvkiadás romániai történetére” című cikkben a következőket olvastam: „1944. december 25-én a Cuvântul Evanghelic Kiadó átadta felszerelését és alkalmazottait a Graiul Literar Kiadónak, 1948-ban pedig az előbbit felszámolták. Negyven év szünet következett a kiadás területén, kivételt képez a *Curierul Adventist*, amely a cenzúra nyomására 1955-ben csupán 4 oldalas lehetett, és állami nyomdában nyomtatták.”

Mint olyan, aki a Román Unió könyvkiadási munkájában közvetlen módon részt vett, mégpedig egy parancsuralmi rezsim keretei között, amikor minden kinyomtatott oldalért meg kellett harcolni a vallásügyisek által gyakorolt cenzúrával (nem úgy, mint ma), kötelességemnek érzem kiegészíteni mindazt, amit erről az *Adventszemle*ben (6/2011) olvastam. Teszem ezt a történelemért és az utókorért, valamint az „Advent történelem” iránti tiszteletem kifejezésekképpen, amely sok szenvedés feljegyzését tartalmazza, hiszen a totalitárius állam körülményei között nagy erőfeszítésbe került az egyházat hitelvi és szervezeti szempontból is egységesen megőrizni. Ezt a kommunizmus által leigázott többi országban nem sikerült megvalósítani. A romániai egyház az átélt üldözés ellenére sikeresen fejlődött és megőrizte az identitását.

A történelmi igazság valódi megismerése érdekében nem kell elfelednünk, hogy a „publicisztikai hallgatás” ezen időszakában, ahogy azt nevezték, minden körülmény ellenére megjelent

néhány értékes könyv a Prófétaság Lelke könyvei közül. A következő könyvek láttak ez idő alatt napvilágot:

- ❖ *A Jézushoz vezető út* egy újabb fordítása, amit 1975 után nyomtattak Bukarestben a „Buletinul Oficial” nyomdájában, velinpapírra.
- ❖ *Krisztus példázatai* – új fordítás, Kolozsváron nyomtatták, 1980-ban.
- ❖ *Jézus élete* – új fordítás, 1981-ben nyomtatták, Bukarestben, a „Buletinul Oficial” nyomdájában.
- ❖ *Korszakok nyomában (A nagy küzdelem)* – új fordítás, azzal a pontosítással, hogy bár a kommunista korszak alatt nyomtatták (1981) az eredetiből semmit sem távolítottak el. Bizonyos fejezetekért azonban a cenzúrával sokat kellett harcolni. De Isten győzelemre vezetett. Ahogy azt tudjuk, akkortájt Franciaországban és máshol is, a „A nagy küzdelem” című könyvet cenzúrázták és a katolikus egyházra vonatkozó részek nélkül nyomtatták.
- ❖ *Pátriárkák és Próféták* – új fordítás volt és a „Figuri din istoria biblică a Vechiului Testament” címmel jelent meg, képes, kétkötetes díszkiadásban, velinpapírra nyomtatva. Kolozsváron nyomtatták 1987-ben.
- ❖ *Bibliatanulmányok*

Az akkori helyzeteket figyelembe véve, a Prófétaság Lelkének eme kiadott könyvei Istentől származó ajándéknak számítottak. Meg kell említenünk itt, hogy a Departamentul Cultelor alkalmazottai közül (a Szekuritáté tisztjei és aktivistái) kértek és kaptak – saját használatra – ezekből a könyvekből.

Ami a „Curierul Adventist” folyóiratot illeti, ha az elején, az Antonescu-féle üldözés alatt egy kevés ideig négyoldalas terjedelemben vagy egyáltalán nem jelent meg, 1956 után a folyóirat kezdetben tizenkét, majd tizenhat, végül pedig huszonnégy oldalas változata látott napvilágot.

Ez a romániai Adventista Egyház nyomtatványaival kapcsolatos történelmi valóság a totalitárius állam idejéből. Mindezeket megköszöntük Istennek, hálásak lévén, hogy a mennyei „emlékezés könyveiben” az Ő romániai Egyházának történelméről is pontos feljegyzések vannak. ■

Dumitru Popa 1974–1990 között a romániai Hetednapi Adventista Egyház elnöke volt.

Gondolatok a múlttról

December 24: a keresztény sáfárság napja

Az ember semmit sem hoz magával születésekor és nem is visz el semmit, mikor meghal. Ennek ellenére, mikor az ember befejezi az életét a földön, hagy maga után néhány nyomot. Ezek közül az egyik a jelleme, amelyről a mennyei könyvekben pontos följegyzés van, és amely üdvözülése vagy elkárhozása mellett tanúskodik. A másik nyom, amit az ember maga után hagy, az összegyűjtött vagyona.

A jellemre vonatkozóan, a hallott ígéhirdetések által nagyon sok (szükséges) tanácsban és figyelmeztetésben van részünk. A bibliai és a Prófétaóság Lelkéből származó tanács ellenére nagyon kevés szó esik arról, hogy mit kell egy kereszténynek tenni a hátramaradó vagyonával. Gyakran egy tenyérnyi föld vagy néhány fa miatt testvérek és hittestvérek között óriási botrány tör ki és néha a bizottságba bekerülő perpatvarnak se vége se hossza nincsen. Ily módon, a szülőktől hátramaradó vagyon bölcsesség nélküli kezelése folytán a gyülekezeteinkben helyet kap az ellenségeskedés és a megosztás.

Hazánkban nem terjedt el a hagyatéki levél törvényes keretek között való megírása. Az emberek sokkal jobban törődnek a temetésük körüli dolgokkal és a sírjaikkal, mint azzal, hogy az örökösökre békességet hagyjanak. Mi, adventisták, bár a kezdetektől fogva sokat elfogadtunk a Prófétaóság Lelkének tanácsai közül, figyelmen kívül hagytuk az örökségekre és hagyatéki levelekre vonatkozó ihletett tanácsokat. Ennek következtében pedig nem kevés azon gyülekezetek száma, ahol a csend és a harmónia helyét veszekedések és gyűlölet vette át. Gyerekek, unokák, sógorok, sógornők vágnak egymáshoz sértő szavakat és emelnek családjaik közé eltávolíthatatlan korlátokat. A mulandó javakért sokan el fogják veszíteni az örökkévaló örökségüket. Ezeket pedig könnyűszerrel el lehetett volna kerülni, ha az, aki az örökséget hagyta, megtette volna mindazt, amit meg kellett volna tennie, olyan végrendeletet írva, ami a javai elosztásának módját pontosan meghatározza.

A bibliai időkben pontos utasítások és régmúlt időkbe visszanyúló szokások határozták meg az örökség kezelésének módját. Ahol pedig a dolgok bonyolultabbak voltak, a nézeteltérés elkerülése végett Isten tanácsa oldotta meg a helyzetet. Példaként szolgál a Czólofhád leányainak az esete, akik a gondjuk megoldása érdekében különleges

utasításokat kaptak (4Móz 27:1-11; 36:1-13). Ugyanakkor utasítást találunk az örökösök nélkül meghaló személyek esetére is (5Móz 25:5-11), ahogy a Ruth könyvében olvashatjuk. Ezekből arra következtethetünk, hogy a bibliai időkben az örökségek kezelésére nagy figyelmet fordítottak. Ennek két oka volt. Az egyik teológiai – ha valaki örökséget hagyott Izráelben, azt jelentette, hogy a választott nép történelmének és az Istennel kötött szövetségnek része –, a második viszont gyakorlati jellegű: így kerültek el a feszültségeket és nézeteltéréseket, amelyek az örökségek miatt megjelenhettek volna.

Napjainkban, a vég idején, sem maradtunk sötétségben az örökségekkel kapcsolatban. A Prófétaóság Lelke irányelveket tár elénk a végrendelet bölcs megírására való tekintettel. Íme, ezek közül néhány gondolat:

„Biztosítsd vagyonodat végrendelettel! – Az Úr javainak hűséges sáfárai tudják mennyi pénzzel rendelkeznek, és a bölcs emberekhez hasonlóan felkészülnek bármely válsághelyzetre. Ha hirtelen lezárulna próbaidejük, nem hagynának oly nagy bajt azokra, akik vagyonuk intézésére hivatottak.” (*Boldog Otthon*, 357. old.)

„A végrendeletet úgy kell elkészíteni, hogy az megfeleljen a törvény előírásának. Az elkészítés után az még évekig ott maradhat, és nem árt, ha időnként adományt adnak vagyonukból Isten ügyének szükségelte szerint. Testvéreim, halálotok egy nappal sem jön el hamarabb, mert végrendelkeztetek. Amikor a végrendelet által vagyonotokat átruházzátok rokonaitokra, ne feledkezzetek meg Isten művéről sem! Isten eszközei vagytok, a tulajdonát kezelitek, ezért első gondolatotok Isten ügye legyen. Természetesen nem kell, hogy feleséged és gyermekeid nélkülözzenek; gondoskodnod kell róluk, ha szükségben vannak.” (*Boldog Otthon*, 357. old.)

A bizonyoságtételek ilyen célból történő alapos áttanulmányozása felvértezi a hívőt, hogy pontosan megértse, mit kell az örökséggel tennie. A tanácsok gyakorlása pedig áldást és békességet hoz majd az örökösök életébe, a gyülekezeteinknek és a bizottságainknak pedig nem kell a vég nélküli viták és nézeteltérések próbáit kiállni. Ezek mellett pedig a beteljesült élet által kifejezett hála útjain Isten munkája is tovább terjed. ■

Iosif Diaconu,
az Unió Keresztény Sáfárság Osztályának segédvezetője

☞ A téma iránt érdeklődők további anyagokat olvashatnak a pastori.ro és presbiter.ro román nyelvű honlapokon . ☞

Az *Adventszemle* előző számaiban már írtam az érzelmi életünk „belső arculatáról”, a depresszióról, ebben a számban ugyanazon betegségesoport „külső arculatát”, a túlzott szorongást szeretném ismertetni.

A Diagnosztikai és Statisztikai Kézikönyv, DSM IV (A. P. A., 1994) szerint ez a zavar a lakosság 3%-át érinti, és a pszichiátriai szakrendelésen jelentkező betegeknek 12%-a szenved ebben a betegségben.

Isten, teremtéskor, biztonságos környezetbe helyezte az embert, ahol a nyugtalanság meg a félelem nem kaphatott helyet. A bűn megjelenésével, az Istennel való kapcsolat megszakadásával, de főleg válságos helyzetekben a szorongás jellegzetes érzését bárki megtapasztalhatja.

A szorongásos zavar jellemző tünetei: nyugtalanság, koncentráció képesség zavara, mentális üresség érzése, ingerlékenység, izomfeszülés, idegfeszültség, alvászavar, szívdobogás, összeszorult torok érzése, remegés, verejtékezés, stb.

A szorongásos zavar okai: megkülönböztethetünk örökletes, biokémiai és környezeti okokat.

Örökletes okok – akiknek a családjában már előfordult ez a betegség, azoknál nagyobb a szorongásos zavar kialakulásának kockázata.

Biokémiai okok – az agyban felborul az ingerületátvivő anyagok egyensúlya.

Környezeti okok – pszichés traumák (főleg gyermekkorban), stresszhatások (elhalálozás, válás, stb.)

Szorongás típusok: a szorongás több módon is jelentkezhet: pánikroham, fóbiák (klausztofóbia, agorafóbia, stb.), szociofóbia, kényszerbetegség, akut stressz zavar és poszt-traumás stressz szindróma.

Tudnunk kell, hogy az aggodás az emberre jellemző, általánosan előforduló jelenség. Bizonyos élethelyzetekben természetes az aggodalom, amennyiben ennek intenzitása nem lép túl egy adott határt. Azonban az aggodalmaskodás kórossá válhat, és ilyenkor a szorongásos zavar tüneteként jelentkezhet.

A szorongás a beteg majdnem állandó, túlzott félelemét és aggodalmaskodását jelenti, amely 6 hónapnál tovább tart. Az állandó szorongás nagymértékű kellemetlenséget okoz a betegnek, amely annak családi életére és szakmai tevékenységére is kihat.

Jó tudni, hogy e zavar nem múlik el magától, hanem orvos és pszichológus beavatkozása szükséges. A betegség pozitív evolúciója érdekében igen fontos a család részéről a támogatás, bátorítás. A betegnek biztosítani kell a kapcsolódás lehetőségét, ami segítségére lesz visszanyerni önbizalmát és egyensúlyát. Pszichológiai szempontból lényegesek a lazító gyakorlatok és a szorongást kiváltó és súlyosbító tényezők azonosítása.

De a földi dolgok közül semmi sem biztosíthatja azt a lelki békét, amit Isten jelenléte képes az életünkbe hozni. Az Úr Jézus Krisztus mondta Lk 12:22-31-ben: „**Annak-okaért mondom néktek, ne aggodalmaskodjatok a ti éltetek felől, mit egyetek, se a ti testetek felől, mibe öltözködjete. Az élet több, hogyanem az eledel, és a test, hogyanem az öltözet... Keressétek az Isten országát, és ezek mind megadatnak néktek**”.

Laura Fierbințeanu, pszichoterapeuta

Egy létező probléma:

a szorongás

Isten embere, a presbiter (III)

„...hanem légy példa a hívőknek a beszédben, a magaviseletben, a szeretetben, a lélekben, a hitben, a tisztaságban.” (1Tim 4:12)

A presbiter, lelki szülő. Mennyire nehéznek és elretentőnek tűnik a presbiteri szolgálat, ha az idős Pál apostol azon szavai szerint szeretnénk eljárni, amelyeket fiatalabb munkatársához, a presbiter Timóteushoz intézett!

A gyülekezet a maga változatosságában a presbiter szolgálatkészségét maximálisan igénybe veszi. Lelki szülőként a presbiter szolgálata összetett és elsősorban a saját maga irányában az önátadás és az önfeláldozás folytonos gyakorlását igényli. Erőért, bölcsességért és vezetésért elmondott rendszeres ima által a presbiter a Szentlélek kezében egy alázatosabb eszközzé válik.

A jellemvonásai és a tapasztalata által a presbiter az egyensúly és a biztonság eszközévé kell, hogy váljon a gyülekezetének tagjai számára.

Hogyan feddheted meg a bűnt úgy, hogy közben tovább tiszteljenek és szeressenek? Ez komoly kihívás a gyülekezetek presbiteri számára.

Mikor egy idős tag életében, aki akár atya is lehetne, az egyház erkölcsi elveitől való eltávolodás jelei mutatkoznak, hogyan közeledjen hozzá oly módon, hogy az életének helyreállításában segítségére legyen? Nehéz feladat. Csak az ima ereje és a saját erkölcsi tekintélye alapján érintheti meg építő módon egy ilyen ember életét. „...Az idős embert ne dorgáld meg, hanem intsed mint atyádat; az ifjabbakat mint atyádfiait” (1Tim 5:1).

„Isten szolgálja a bűn hűségével feddésével bebizonyítja Isten iránti hűségüket, bármennyire fájdalmas lehet is számukra ez az eljárás. Azok, akiket Isten megbízatással tisztelt meg, nem lehetnek gyengék, vagy engedékenyek, a körülményekhez alkalmazkodók. Ne törekedjenek önmaguk magasztalására, ne térjenek ki a kellemetlen kötelességek teljesítése elől, hanem tántoríthatatlan hűséggel Isten munkáját végezzék.” (*Pátriárkák és próféták*, 324. old., ered.).

Egy hiteles lelki szülő nem tekint el a bűn felett, hanem nevében nevezi és megdorgálja, bár a dorgálás nem kellemes sem a dorgálónak sem pedig annak, akit megdorgálnak.

De a presbiter, aki szívén viseli a nyájához tartozó lelkek sorsát, szeretetét azzal is kimutatja, hogy hűséggel végzi a reá bízott munkát.

Néha elkerülük a fenytést, mert félnek, hogy a fenytésben részesülő személy többé nem jön a gyülekezetbe. De az Egyházat Isten rendelte, hogy menedékhely és a világ gonoszságaitól való gyógyulás helye legyen. Ha pedig az Evangélium elveivel és az Egyház rendszabályával való visszaélések fölött eltekintenek, akkor az Egyház nem lesz többé a lelki biztonság helye és sokan veszélybe sodródnak. És ha ez megtörténik, akkor az egyház küldetése megkérdőjelezhető.

Ilyen körülmények között sokkal hasznosabb valakinek a szeretetből fakadó megdorgálása és a tette által kiváltott nemtetszés kifejezése, hiszen így a többiek iránti gondoskodás jut kifejezésre, hogy azok el ne bátortalanodjanak és össze ne zavarodjanak.

Isten bölcsességet és elszántságot ad a presbiternek, aki igazi „lelki szülő” akar lenni, hogy az efféle kellemetlen körülményeket is hatékonyan kezelni tudja.

Néha egy eset fegyelem alá helyezéssel való kezelése a többség nemtetszését és ellenszenvét is kiválthatja és nem lehet tudni, hogy milyen következményekhez vezet a végkifejlet, különösen ha a szóban forgó személy rokoni is jelen vannak. Mit tesz ilyen esetben egy presbiter? Ez attól függ, hogy mit akar. Ha a többségnek szeretne tetszeni, szelíden, szépen és a tömeg kedvére fog szólni, ahogy azt Áron is tette, aki könnyűszerrel megnyerte a népet a maga pártjára. De határozottan kiállhat az igazság mellett, félelem nélkül dorgálva, ahogy Mózes is tette, aki, a világ legszelídebb embere lévén, dühében eltörte a Tízparancsolatot tartalmazó kőtáblákat. És egyedül maradt.

„Ezekről gondoskodjál, ezeken légy, hogy előhaladásod nyilvánvaló legyen mindenek előtt.” (1Tim 4:15). ■

(folytatjuk)

Teofil Petre,
lelkész, Munténiai Egyházterület

Rettenetes, mint a zászlóstábor

V alahányszor a női nem sokat vitatott világához közeledünk, nagyon óvatosnak és elővigyázatosnak kell lennünk, mintha aláaknázott területre lépnénk, mert a modern Éva szerepe, fontossága és státusa kényes kérdés. Bár a csatabárdot hivatalosan elásták, vannak olyan aspektusok, amelyek nem felelnek meg minden alkalommal az elvárásainknak. Bármikor megtörténhet, hogy egy régi háborúban elásott akna, melyről az idő megfeledkezett, hirtelen felrobban, és óriási károkat okoz.

Látszólag, mindenfelé a nők malmára hajtják a vizet. A polgári törvény a nőnek egyenlőséget és védelmet ígér. Az ipar technológiai alternatívát kínál fel, hogy a konyha és a háztartás ne szívja el minden energiáját. Az orvostudomány megfelelő eszközöket javasol az életminőség javítására. A kozmetikusok és a fodrászok készen állnak, hogy segítsenek neki úgy átvonulni az életen, hogy a világ jobban felfigyeljen rá. A gyermeknevelési felelősségnek nagy részét átveszik az óvodák és iskolák. Mindezek ellenére a szociológusok szerint a nők továbbra is a hátrányos helyzetű személyek csoportjába tartoznak.

Hogyan látja Isten ezeket a dolgokat? Mit vár el Ő a modern nőtől, aki több segítségben és megértésben részesül, mint bármikor a történelemben?

Azért alkotta meg, hogy jó kislányként otthon üljön, anélkül, hogy érdeklődne a társadalom felől, amelyben él? Vagy küzdő szelleműnek szánta és azt várja el tőle, hogy „rettenetes” legyen, „mint a zászlós tábor” (ÉnÉn 6:7)?

Az ellentétes vélemények keresztüztüében kénytelenek vagyunk e témakörben olyan válaszokat keresni, amelyek a harcra kész önérzetek aknamezőjéről eltávolítanak és abba a légkörbe emelnek, amely a valóság tárgyilagos mérlegelését lehetővé teszi.

Így vagy úgy, de a nő nem szabadul meg a háborútól. Harcra van kihívva, akár tetszik, akár nem az amazoni szerep. Lehet, hogy nem érdekelt a viking hercegnők vagy Jean D'Arc története felől, de a harc minden erős nőre jellemző, mert az ilyen tudja, hogy erőfeszítés és kitartás nélkül semmit sem lehet elérni. De miféle harcba keveredhet bele a nő anélkül, hogy méltóságát, tekintélyét, nőiességét és jellegzetes gyöngédségét elveszítené?

A nő „birodalmához” tartozó lelkekért ádáz küzdelem folyik. Az elkeseredett ellenség mindentámadása figyelemreméltó kihívás a nő számára. És ez így van rendjén. A nőnek Istentől kapott küldetése van, hogy „rettenetes [legyen], mint a zászlós tábor”, amikor szeretteiért harcol. Lehet, hogy az oroszlán egyre közelebb merészkedik, ordít, „keresvén kit elnyeljen”, de ha ő örködik és kész az erejét a legfelsőbb parancsnok erejével egyesíteni, szerettei megmenekülnek.

Legyen szó akár a férje támogatásáról, a gyerekek neveléséről vagy a szülei gondozásáról, minden kitartó erőfeszítés, amit családtagjainak támogatása, védelme és felemelése érdekében tesz, a legnagyobb megtiszteltetés, amiben része lehet.

Majd, miután győztesként kerül ki birodalma harcaiból, Isten hívja, hogy az Ő Országáért is harcoljon. „Az Úr ad vala szólniok az örömhírt vivő asszonyok nagy csapatának” (Zsolt 68:12). A közelharcok folytatódnak, de ő nincs egyedül. Istennek van egy női hadserege, amely a napjainkban az annyira alábecsült mesterségre szakosodott: a jó hír terjesztésére. Van azonban egy másik csapat is. Ezt a „Vádoló” vezeti. Az ő legnagyobb elégtétele, ha túlozva sikerül népszerűsítene az ellentábor minden kudarcát. Szövetségesei abban gyönyörködnek, ha a szerencsétlenségekről szóló rossz hírek által elrémítenek.

A legnagyobb összetűzések ideje alatt a keltett pánikból neki látható előnye származik.

Isten ellentámadása annyira érdekes! Ő Sátán kihívásaira egy sereg jó hírt terjesztő nő által válaszol. Gondolatok-e arra, hogy a jó hír a legjobb támadási és védekezési stratégia? Bármennyire is fel legyen dühödve egy ellenség, ha a várva-várt jó hírrel érkezel, ellenségből legjobb barátjává válsz. Úgy szabadulhatsz meg legkönnyebben ellenségeidtől, ha barátaiddá teszed őket! Isten tudja ezt a legjobban, ezért használja a jó hír stratégiáját. Aztán úgy határoz, hogy erre a legmegfelelőbbek a nők!

A nők? Hm, Isten érdekesen válasz! Sokan úgy vélik, hogy a nők hajlamosabbak a dolgok sötét oldalát látni, ezért azonnal pánikba esnek, mert a rosszra koncentrálnak. Ők akkor is siránkoznak, amikor nincs miért. A szükségesnél többet panaszkodnak, és végül a valóság sötétebbnek fog tűnni, mint amilyen.

Lehet, hogy ez mind igaz, de Isten seregének asszonyai nem ilyenek! Ők a jó hírt terjesztik. Erre képezték ki magukat, ismerik e stratégia felfrissítő erejét és harcoltak önmagukkal, hogy ezt az erőt elnyerjék. Ugye, észleltétek, hogy itt az önmagunkkal vívott harc gondolata is megjelenik. A nő harca kifelé is irányulhat, de csak akkor lehet sikeres, ha megnyerte az önmagával vívott harcot. Ha sikerült legyőzni a jövőtől való félelmét, ha sikerült uralnia látszólag ellentétes helyzeteket és ezekből képes volt növekedési és fejlődési alkalmakat kovácsolni. A próbák bármelyikében felfedezi a saját növekedésének a lehetőségét, gyengeségeinek megismerése és legyőzése által. A sikertelenségek csiszolták, a sikerek alakították és szokásává vált, hogy derűsen tekintsen a jövőbe. Ez a tapasztalata teszi lehetővé számára, hogy szívéből és ajkairól a jó hír csendüljön fel. És milyen jó hírt hordoz? Azt, hogy a végső siker csakis Isten ereje által lehetséges. Elmondja élettörténetét és világosan rámutat Isten közbelépéseire, melyek által élete a beteljesülés és a béke felé terelődött, és ebből a legjobb hírt kovácsolja: Istennek a te életed számára is vannak megoldásai!

Félénk vagy? Isten olyanná alakíthat, aki másokat is képes bátorítani. Ha életed a szakadék szélén van, Ő segíthet neked, hogy az egyensúlyt megtaláld. Így képes leszel beszélni az embereknek a nyomokról, amelyeket Ő hagyott az életedben. Ha eddig a Vádoló híreit terjesztetted, Ő alig várja, a jó hírek kedvelőjévé tegyen! Ha panaszkodásra vagy hajlamos és gyorsan pánikba esel, Ő megtanít kedvelni a jó dolgokat, amit az ő kezéből kapsz. A hadseregébe hív, ahol a legjobb kiképzésben részesülhetsz! Mi lesz a válaszod? ■

Eliza Spătărelu lelkész férjével együtt szolgál Buzău megyében.

ISMERJÜK MEG ADVENTISTA CSALÁDUNKAT

LESOTHO

Lesotho királyság a Dél-afrikai Köztársaság része. Területe: 30000 km². Lakossága: 2 millió. Az ország fővárosa Maseru. Domborzata többnyire hegyekből áll, ezért több településen csak lovon vagy gyalog lehet

közlekedni. A tengerszinthez viszonyítva a legmagasabb pont 3482 méter, a legalacsonyabb pedig 1400 méter. A lakosság nagy része szegénységben él, sokan a dél-afrikai bányákban kényszerülnek dolgozni. Legtöbbjük római-katolikus vallású, az állam hivatalos nyelve az angol és a sotho – ahonnan az ország elnevezése is származik.

Ezen a földrészén az első adventista David Kalaka volt. Ő S. N. Haskell idegenvezetőjeként hallott az adventistákról és 1895-ben meg is keresztelkedett. David Kalaka J. M. Freeman-nal együtt, 1899-ben a helyi kormányzó által adományozott telken megnyitják az első adventista misszióközpontot.

Bár a munka fejlődéséről keveset tudunk, arról olvastunk, hogy 1910-ben megnyílik az „Immánuel” misszióközpont, és 1951-ben, Mapotengben, a Malauti Adventista Korház.

Ma, a Lesotho Egyházterület a Dél-Afrikai Unióhoz tartozik, a Dél-Afrikai-Índiai Óceán Divízió része, az az adventisták által létrehozott legutolsó divízió. Ebben az egyházterületben az utolsó statisztikai jelentés szerint 37 gyülekezet, 23 csoport és 6700-nál több hívő van. Ezek közül körülbelül 500 csatlakozott az egyházhoz az eltelt évben. A statisztikai jelentés megemlíti a 160 ágyas Malauti Adventista Kórházat, ahol 240-en dolgoznak és évente 250000 beteget látnak el.

A szegénység okozta gondok és a nagyszámú HIV fertőzések ellenére az itteni Adventista Egyház jó bizonyosságot tesz a Megváltóról, aki a testi és a lelki szenvedést egyaránt képes enyhíteni. A missziós tapasztalatok bizonyítják, hogy ebben a beteg világban az advent reménység áldás Isten részéről. ■

Adrian Neagu, lelkész

Hírek a HNA egyház életéből

A rovatot összeállította **Adrian Dobre**, a Román Unió Kommunikációs Osztályának igazgatója

► A Speranța TV az első romániai tévéadó, amely élőben közvetít a Facebookon

A Speranța TV az első romániai tévéadó, amely minden nap 24 órán át élőben közvetít a Facebookon. Az adások a SeparantaTV Facebook oldalán is megtekinthetők.

„Nagyon nagy elégtétel számunkra ez a megvalósítás. Reméljük, hogy a fiatal, aktív hallgatóság értékelni fogja a Facebookon való jelenlétünket. Ez a korosztály manapság nem a tévé előtt időz, hanem a szocializációs hálózatok hűségese felhasználója – mondta Cristina Ișvan, a Speranța TV főszerkesztője. „Facebook oldalunkon keresztül a felhasználók élőben követhetik programjainkat, és egyenes adásban kommunikálhatnak a műsorvezetőkkel, kérdéseket tehetnek fel és elmondhatják a műsorok tartalmával kapcsolatos véleményüket”.

► Teodor Huțanu lelkészt, a Hetednapi Adventista Egyház romániai elnökét elismerésben részesítette az Euro-Afrikai Divízió

Teodor Huțanu lelkész a romániai Hetednapi Adventista Egyház 100000 tagot számláló közösségének (tagok és barátok) elnöke, így az Euro-Afrikai Divízió legnagyobb adventista közösségét képviseli. Lelkészként Huțanu testvér úgy véli, hogy feladata a tagokat, lelkészeket és az intézmények vezetőit Isten akarata szerint vezetni: „Állandó kihívást jelent a Szentlélek

üzenetét pontosan megérteni és megtalálni a legmegfelelőbb módszereket ahhoz, hogy az üzenetet a maga teljességében közvetítsük az egyház számára” – mondta Huțanu lelkész.

Huțanu lelkész az Euro-Afrikai Divízió elismerésében részesült az általa szervezett több mint 50 evangelizációs kampányért. „Ez meglepetés számomra, amely bátorít és ebből azt is érzem, hogy értékelnek. Nem érdemlek dicsőítést, de örülök, hogy szerény munkám által Istent dicsőíthetem. Megszeretném köszönni ezt a gesztust az Euro-Afrikai Divízió vezetőinek és én is el szeretném mondani, hogy értékelem, amit az Evangélium missziójának fenntartása érdekében tesznek”.

► Liviu Olteanu lelkész az Euro-Afrikai Divízió Hivatalos Kapcsolatok és Vallásszabadság Osztályának új vezetője

2011. november 7-én az Euro-Afrikai Divízió végrehajtó bizottsága Liviu Olteanu lelkészt nevezte ki az Euro-Afrikai Divízió Hivatalos Kapcsolatok és Vallásszabadság Osztálya élére.

Liviu Olteanu 1956. április 19-én született, Brassóban, és a Bukovina, Suceava, Dorohoi és Segesvár környéki gyülekezetekben szolgált, majd 2000-tól Spanyolországba költözött, ahol nyolc éven át a madridi Calatrava román nyelvű gyülekezetben tevékenykedik. 2002-ben beválasztják a Spanyol unió Bizottságába, öt év múlva pedig újra választják, mint a Spanyol Unió Etnikai Közösségének igazgatóját / koordinátorát.

Liviu Olteanu 2008-tól a madridi ügyvédi kamara tagja, a jogi végzettsége mellett Nevelésből és pasztorál teológiából szerzett mesteri diplomát.

Jelenleg a madridi Complutense Egyetem jogász szakos doktorandusza.

Feleségét Reveica-nak hívják és három gyerekük van: Mihaela-Olivia, Gavriel-Mircea és Camil-Filip. Folyékonyan beszél a román, a spanyol és az angol nyelvet, és a francia nyelvet is érti.

Kinevezése után állandó munkahelye Brüsszelben lesz. Feladatkörébe tartozik, hogy Brüsszelben, az Európai Parlamentben, Genfben az Egyesült nemzetek Szervezeténél és Strasburgban az UNESCO-nál a Hetednapi Adventista Egyházat képviselje.

► Az Euro-Afrikai Divízió Évi Gyűlése

A Hetednapi Adventista Egyház Euro-Afrikai régiójának Végrehajtó Bizottsága – a terület legfelső vezetősége – évenkénti munkagyűlését tartotta, ahol különböző elgondolások, döntések születtek. Stratégiákat fektettek le, döntéseket hoztak, ügyosztálybeli személyzetet választottak, jelentéseket mutattak be és megszavazták a divízió költségvetését.

Az Euro-Afrikai Divízió taglétszáma 2011 második évnegyede végén 177.836 volt. Ezek a testvérek 2.539 gyülekezetben és 695 csoportban imádják az Urat. „Abban az örömben van részünk, hogy 1.001 új tagot köszönhetünk. Ők az elmúlt 18 hónap ideje alatt csatlakoztak hozzánk” – mondta Gabriel Maurer testvér, a Divízió titkára.

Az egyház növekedési tendenciája azonban sajnálatos módon nem az elvárásaink szerint alakul: Európában a keresztségek csökkenő száma komoly kérdéseket vet fel az egyház jövőjére nézve.

„Három fő területre összpontosító stratégián dolgozunk: az emberi erőforrások javításán, a folyamatok javításán, hogy ezáltal a struktúrák is hatékonyabbakká váljanak, és a városi evangelizáció javításán” – mondta a divízió végrehajtó titkára. Több területen is javításra van szükség, és Isten segítségével és komoly elhatározással minden egyes tag részéről, küldetésünket betöltjük.

► **Az adventista egészségügyi vezetők a mentális betegségekkel kapcsolatos előítéletek felszámolását szeretnék elérni**

Októberben a Loma Lindai Egyetemen tartott mentális egészségről szóló konferencián, a Hetednap Adventista Egyház egészségügyi vezetői elhatározták, hogy segíteni fogják az emocionális problémákkal küzdőket azáltal, hogy a gyülekezetekben szorgalmazni fogják a mentális betegségekkel kapcsolatos előítéletek eloszlását.

Bár sok tényező járul hozzá a mentális egészséghez és ezek között a lelki élet is, a konferencia vezetői kijelentették, hogy a világról és az életről alkotott biblikus felfogás nem menti meg az embereket automatikusan a depressziótól, a félelemtől és egyéb, mentális jólétet támadó tényezőktől.

„El kell távolítanunk a stigmát, amit egyesek a mentális és emocionális betegségekhez kapcsolnak és el kell ismernünk e problémákkal kapcsolatos sérülékenységünket”, mondta Dr. Allen Handysides, a Hetednap Adventista Egyház Egészségügyi Osztályának igazgatója. „Reméljük, hogy az emberek úgy térnek vissza gyülekezeteikbe, hogy megértik: a mentális egészségügyi problémák nagyon gyakoriak” – jelentette ki Handysides.

A szervezők szerint, „Az emocionális egészség és a jólét” című konferencia az Adventista Egyház első világszintű konferenciája volt a vallás és a mentális egészség kapcsán. Az értekezleten tartott előadások egyikén azt hallottuk, hogy az emberek 20 %-a folyamodik

minden évben segítséghez az emocionális egészség terén.

Dr. Richard H. Hart, a Loma Linda-i Egyetem elnöke elmondta, hogy a beszélők közül sokan a mentális egészség központi szerepét hangsúlyozták ki, amit az a lelki megértés terén elfoglalt. Mindez pedig az Adventista Egyház egészségügyi elveinek betartásából származó jóléttel is összhangban van. „Különlegesen elégedett az ember, mikor látja, hogy hosszú távú meggyőződéseinket a korunk irodalma igazolja” – mondta Hart.

► **A bahamai miniszterelnök megdicsérte az adventisták társadalmi hozzájárulásait**

A Bahamák nemzeti vezetője értékelte mindazt, amivel a Hetednap Adventista Egyház a társadalom javát szolgálta és azokat a projekteket, amelyek a közösség keretén belül jelenleg folyamatban vannak.

Hubert Ingraham miniszterelnök az egyházat „a hűséges szolgálat és a keresztény szervezés világitótornyának” nevezte. Említést tett az adventisták munkájáról, amit a fiatalok körében végeztek, értékelte az erős családok kialakításáért és az egészséges életmód fenntartásáért tett erőfeszítéseket.

A bahamai miniszterelnök ezen elismerő szavai a bahamai egyház új székhelyének szentelésén hangoztak el, a Cayman, Turks és Caicos szigeteken – Atlanti Karib Szigetek Missziós Uniója – október 30-án. Előzőleg, a közel 30.000 adventistát kiszolgáló Missziós Unió ideiglenes székhelye a Summer Winds Plazában volt, amely szintén Nassauban található.

► **Nyugvóra tért Estera Popescu**

Leesett még egy csillag, kialudt még egy fény a bukovinai tájakon. Folyamatosan égett ezeken a tájakon, hűségesen mutatta a tövises, de dicsőségsbe érkező kereszténység útját. Megpihentek a rászorulókon segítő kezek. Megálltak a

pihenést nem ismerő lábak, többé nem róják az utakat, hogy az egyházat és a felebarátokat szolgálják. A léptek elfáradtak a kötelesség útján. Elnémultak a vigasztalást, tanácsot és az Úr Jézus végtelen szeretetéről szóló történeteket suttogó ajkak.

1950. július 13-án lépett az élet színterére. 18 évesen keresztkedett meg és 22 évesen házasságot kötött Ilie Popescu testvérrel. Családjukat a jó Isten egy fiúval, Claudiuval, áldotta meg, aki jelenleg a Brit Unió keretében lelkészként szolgál.

Ő volt Popescu Estera testvérnő, aki 61 éves korában fejezte be életútját a sucevai gyülekezet tagjaként. Örömmel szolgált a gyülekezetben és azon kívül is. Nővérként dolgozott a Sucevai Gyermekotthonban, ahol nem csak egészségügyi képességeiről tett bizonyosságot, hanem időt és fizikai erőt áldozott a gyerekek gondozásáért.

Popescu Estera testvérnő életútja egy hirtelen és gyorsan lefolyó betegség folytán 2011. október 15-én félbeszakadt. Szárnyai túl korán ellankadtak. Megpihent és bizalommal várja az Úr Jézus szavait: „Jer ki, Atyád hív!”

► **Nyugvóra tért Ciucă Ioan**

Szomorúan tudatjuk, hogy elhunyt Ciucă Ioan testvér, az evangélium hű szolgálója.

Ciucă testvér 1933-ban született az Olt megyei Curtișoara községben. 1948 szeptemberében megkeresztelkedett, és ezután teológiai tanulmányai által elmélyítette a Megmentővel való kapcsolatát, teológiai meggyőződését is megerősítve. 1957-ben kezdte el lelkészi szolgálatát Galacon, 1959-ben pedig Lucia Mohora-val házasságot kötött.

Az évek során Ciucă testvér az egyházon belül több szolgálatot is betöltött, ezek közül megemlíthjük, hogy 1980–1989 között a Munténiai Egyházterület elnöke volt.

Ez év októberében Ciucă testvér megpihent, míg a feltámadás reménye, amelyben hitt, be nem következik.

Az Adventszemle következő számában Ciucă testvérelétéről és munkájáról egy bővebb cikket is közlünk.

A házasság és a cölibátus ajándéka

1Kor 7. fejezete amennyire gyakorlatias, annyira népszerűtlen; mintha más világból érkezne, ahol az esküvőt a szülők már előre megtervezték, és egy olyan apostol részéről, aki úgy hitte, hogy nagyobb szerencse egyedül maradni. Ezen tanácsok az előző fejezetben elkezdett vita háttéréből indulnak. Miközben olvassuk, nem kell elfelednünk, hogy Korinthus kicsapongásáról volt híres, annyira, hogy abban az időben a prostituáltakat az ironikus „korinthusi szüzek” névvel illették, az „előítéletek nélküli” életmód gyakorlását pedig „korinthiazo”-nak. Az alábbiakban a Biblia szövegét új fordításban ismertetjük, néhány megjegyzéssel:

1. Válaszként azokra, mit nekem írtatok, én azt mondom: Jó, ha az ember nem házasodik meg.

Vajon? Mózes szerint a Teremtő azt mondta: „Nem jó az embernek egyedül...” Úgy tűnik, hogy az apostol itt ennek pontosan az ellenkezőjét állítja, és úgy érvel, hogy sokkal jobb, ha az ember nem lép házasságra. Az itt felmerülő feszültség a mi rövid megjegyzésünk korlátainál több teret igényel, de nagyon jó lecke a Biblia értelmes olvasására való tekintettel, mikor az ember felteszi magának a kérdést: mi az Isten akaratja az én életemben? Egyesek azt mondják, hogy amit Isten kezdettől fogva ártatlannak teremtett és azt mondta róla, hogy igen jó, az egy alapvető és „örök” elv (már amennyit a halandók örökkévalósága tart). Mások viszont azt mondják majd, hogy a kinyilatkoztatás progresszív, s hogy Jézuson és az apostolokon keresztül sokkal nagyobb világosság birtokában vagyunk. De mi is ez valójában? Új, egyetemes világosság, vagy egyénre szabott megoldás? A kettő közül melyik nevezhető isteni ideálnak és melyik az egyszerű engedmény? Melyik a parancs és melyik a tanács?

A népszerű vélemény ellenére, a cölibátus nem csupán Pál apostol véleménye szerint volt jobb. Mikor Jézus kijelentette, hogy a mindenféle semmisséggel igazolt válás nem megoldás, és hogy vissza kell térnünk a Teremtő ideáljához és nem kell a bűnben élnünk (Mt 19:3-9), Jézus tanítványai megszeppentek. Arra gondoltak, hogy a házasság kötelékei túlságosan szigorúak, ezért így szóltak: „Ha így van a férfi dolga az asszonnyal, nem jó megházasodni!” (Mt 19:10).

Nem jó, de milyen értelemben? Mire gondoltak? Hogy szabadon, kötelezettségek nélkül járhat a nők után? Vagy, hogy annyira rossz a sikertelen házasságban élni, hogy annál sokkal jobb egyedül maradni és „szépen ülni”? A kijelentésükre, miszerint „nem jó megházasodni”, Jézus így válaszol: „Nem mindenki tudja elfogadni ezt a gondolatot, hanem csak az, akinek adatott, például: vannak, a kik úgy születtek, hogy nem vonzódnak a női nemhez; és vannak, akiket kiheréltek különböző állami szolgálatok betöltése érdekében; és vannak olyanok, akik a mennyek országának szentelték az életüket. Aki el tudja fogadni, fogadja el.” (Mt 19:11-12)

Pál határozatát tehát szigorúan a kontextusban kell értelmezni:

a) Mint konkrét kérdésekre és a korinthusiak által elmesélt helyzetekre adott választ; b) az alábbiakban megemlített, az apostol által elmondott magyarázatok fényében.

A következő rovatot az olvasóink és tanácsadóink által feltett kérdések megválaszolására tartottuk fenn.

Ez által szeretnénk közelebb kerülni önökhöz, és megfelelőképpen válaszolni az önöket érintő lelki gyöttrődésekre.

Címünk: *Curierul Adventist*, str. Erou lancu Nicolae, nr. 38–38A, Voluntari, Ilfov, cod 0077190 vagy curierul@adventist.ro.

Köszönjük az együttműködést!

2. De a paráznság miatt minden férfinak tulajdon felesége legyen, és minden aszszonynak tulajdon férje.

Az apostol nem ajánl minden kereszténynek aszkéta életmódot, cölibátus és absztinencia által. Nem mondja, hogy addig böjtöljenek és imádkozzanak, amíg szertefoszlik mindenféle szerelmi indulatuk, hanem azt tanácsolja, hogy a törvényes vágyakkal felruházott emberek nősüljenek meg. De lehetsz-e elégedett, ha azzal az érzéssel kell együtt élned, hogy a paráznság megelőzése miatt nősültél meg? Pál nem mondja, hogy ez volna a házasság egyetlen motivációja, hanem itt gyakorlati okokból csak erre tér ki. Legalább ennyire fontos a többi cél is, ami itt nem kerül megemlítésre: gyerekek nemzése és nevelése, a férfi és nő közötti szeretet teljességének kifejezése (Péld 5:15-21; 1Móz 24:67; 26:8), stb. A Szentírás közepében egy egész könyv íródott a romantikus szerelemről. A többi fajok esetében a társ keresésének célja kizárólagosan csak a szaporodás.

3. A feleségének adja meg a férj a kötelező akaratot; hasonlóképpen a feleség is a férjének. 4. A feleség nem ura a maga testének, hanem a férjének; hasonlóképpen a férj sem ura a maga testének, hanem a feleségé. 5. Ne fosszátok meg egymást, hanemha egyenlő akaratból bizonyos ideig, hogy ráérjetek a böjtölésre és az imádkozásra, azután ismét együtté térjetek, hogy a Sátán meg ne kísértsen titeket, mivelhogy magatokat meg nem tartóztathatjátok.

Akik házasságra léptek, azok a házasság értelmét illetően felelősen és érett emberekhez méltón kell, hogy eljárjanak: ne manipulálják társukat a szeretetigényéhez való szeszélyes viszonyulásuk által, és ne is álmodozzanak a hosszan tartó absztinenciáról arra hivatkozva, hogy szent elfoglaltságaik vannak, miközben „a másik felük” ég mellettük, és frusztráltsá-

gában azt kérdezi magától, hogy mennyi ideig tarthat egy ilyen „hűséges” házasság. Még ami a szent célokat is illeti, Pál az efféle „böjt” esetében a két fél előző megegyezésére és egy közösen elfogadott időszakra utal. Sok otthon esett már szét hűtlenség következtében és elég sok zátonyra futott a buta féltékenység miatt is, de ki tudja hány házasságnak adta már meg a kegyelemdőfést az egyik fél „szent” távolságtartása.

Meddig terjed tehát a férji vagy feleségi kötelesség? Nyilvánvaló, hogy ha házasságra léptem, nem tehetek többé a testemmel azt, amit akarok, mert az nem csupán az enyém. De hol vannak ennek a kötelességnek a határai? Mindent az Úr parancsa szab meg, ez érthető. A férj nem kérhet a feleségétől perverz testi kapcsolatot és a férje testét illetően a feleségnek sincs efféle joga. Isten és a természet törvényeit tisztelni kell.

Az apostol tanácsa rámutat, hogy a házasságok nem kötelesek összeölelkezve élni és minél több gyereket világra hozni. Annak ellenére, hogy ezek között sok csodálatra méltó és példamutató család van (Isten gondoskodik róluk!), a modell nem illik minden családra. A Szentírás néhány pátriárkájának és királyának valóban több gyereke volt, de ez egészen más világban történt, ahol az emberek évszázadokon át éltek, mint Jób, vagy több feleségük volt, mint Jákobnak és Dávidnak. A Mózes könyvében leírt parancsra hivatkozva egyáltalán nem biblikus kiírni a feleségnek, hogy a juhokhoz hasonlóan minden évben szüljön. Ezt néhány faragatlan szent találta ki és egy pár locsogó próféta ismételteti. A férjnek és a feleségnek ebben a tekintetben is egyet kell érteni.

6. *Ezt pedig kedvezésképpen mondom, nem parancsolat szerint.* 7. *Mert szeretném, ha minden ember úgy volna, mint én magam is; de kinek-kinek tulajdon kegyelmi ajándéka vagy Istenől, egynek így, másnak pedig úgy.*

Engedmény, vélemény vagy megfontolt tanács. Pál elég bölcs ahhoz, hogy a saját személyes választását ne erőltesse a keresztény közösségre. Olyan gyakorlati kérdésekre válaszol, amelyeket nem ismerünk, de a válaszokból következtethetünk rájuk. Pál preferenciája, hogy „minden ember” egyedülálló legyen, valamit sejtet. Ő nem erőlteti másokra, de ez a preferencia lehetséges jele annak, hogy nem volt benne erre való hajlandóság, ami nem bűn, mert ilyen volt az ő természete. Valamikor a keresztények házában szedett össze, akit csak talált és börtönbe vetett még „asszonyokat” is (Csel 8:3; 22:4), amit egy igazi férfi nem tennie. Megtérésének, egyensúlyának és ihletettségének bizonyítéka azon szavakban rejlik, ame-

lyekkel azt mondja, hogy a hozzá viszonyítva másképpen gondolkodó emberek az Úrtól kaptak egy ajándékot. És csak az ítélet napja dönti majd el, hogy ki használta fel legjobban a kapott ajándékait.

8. *Mondom pedig a nem házasoknak és az özvegyasszonyoknak, hogy jó nekik, ha úgy maradhatnak, mint én is.* 9. *De ha magukat meg nem tartóztathatják, házasságban éljenek: mert jobb házasságban élni, mint égni.* 10. *Azoknak pedig, a kik házasságban vannak, hagyom nem én, hanem az Úr, hogy az asszony férjétől el ne válják.* 11. *Hogyha pedig elválik is, maradjon házasság nélkül, vagy béküljön meg férjével; és a férj se bocsássa el a feleségét.*

Pál felhívásának célja nem a cölibátus felmagasztalása, hanem a szent életre való buzdítás, amit egy szeretetből fakadó hűséggel teljes házasságban, de ugyanúgy egy tiszteletreméltó, Isten vagy a közösség szolgálatára szentelt egyedülletben is meg lehet élni. Az apostol különbséget tesz az ő jó tanácsai és az Úr parancsolata között. A Parancsolatot illetően nem alkuszik: a válasz ki van zárva, és ha a szétválás még elnézhető volna is, az újraházasodásra azonban nincs lehetőség. Természetesen, ilyen verdiktum után mi is a tanítványokkal együtt megkérdezhettük, ha nem jobb-e egyedül maradni. Az Úr Jézus egyetlen elfogadható okot említ a válasra (Mt 5:32), rámutatva, hogy bármiféle más ok a váló fél társát paráznává teszi.

Vannak-e más okok, amelyek a férjet vagy a feleséget házasságtörésre vagy válasra és újraházasodásra kényszerítse? Megjegyzem, hogy sem Jézus, sem pedig Pál nem említett meg minden valós vagy elképzelt helyzetet, hanem ideális-valós irányelveket fektettek le, amelyek mellett nem férnek meg a bűnös kifogáskeresések. Mivel azonban Isten megbocsátása nélkül senki sem reménykedhetne, jó, ha azok felett, akik bűnt követnek el, nem törünk pálcát (de néha meg kell őket fenytetni és az egyházi eljárásokat gyakorolni kell), és megfigyeljük, hogy a Biblia az ilyen bűnösöknek is felajánlja a megváltást. Az egyetlen nagy gond az, hogy bűnös házasságban élve nehéz megtérni, megbánni. Mit bánhatnál meg, ha éppen hozzáfogtál enni a tiltott fa gyümölcséből? De Isten kegyelme és hívása még ezekbe a mélységekbe is leereszkedik.

Mit tehetett volna Dávid, miután vétkezett, hogy a megtérését bizonyítsa? Küldje haza Betsabát – terhesen és özvegyen, hogy boldoguljon, ahogy tud? Tartsa a palotában, de csak formálisan, mert már volt neki vagy hetven nője? A tizenhét közül hetet „özvegyességben” tartottak, őrizet alatt, miután a gonosz Absalom megcsúfolta őket (2Sám 20:3). Mások valószínűleg a saját és a gyermekeik viselkedése miatt kerültek ki a kegyekből, de a velük való kapcsolatáról a Biblia nem beszél annyira részletesen, mint a Betsabával való kapcsolatáról, Dávid megtérése után. A tény, hogy Isten azután is elfogadta Ábrahámot, miután Hágár gyereket szült neki; hogy megbocsátott Jákobnak, miután a szokás előtt meghajolt és négy feleséget vett (és a példák sorát folytathatnánk), arra tanít, hogy azok számára is van remény, akik áthágták a parancsolatot és a megtérés nem jelenti minden esetben az első társhoz való visszatérést. Ezeket nem azért soroltuk itt fel, hogy bűnös felmentést szuggereáljunk, hanem, hogy a vétkezőket ne hagyjuk a megváltás reménye nélkül.

Pál azonban itt nem az efféle esetekkel foglalkozik. Idealizmusában, úgy tűnik, nem is látja őket, vagy lehetséges, hogy Korinthusban nem voltak ilyen gondok? Esetleg az Újszövetség toleránsabb volna az Ónál? Ezek mind olyan kérdések, amelyekre ismernünk kell a választ. Pál azonban itt csak az ideált mutatja be, amelyre rátevédik még a személyes szuperideál: a cölibátus szakramentuma. ■

(folytatjuk)

Florin Lăiu, adjunktus, Adventista Teológiai Intézet

A barátság hógolyója

Jobbrol és balról is mindenki jó reggelt kívánt neki. Így fogadták a IV. B-ben Larisszát, a kedves negyedikes kislányt. Társai örömmel köszöntötték és mindenki szerette. Szorgalmas, vidám teremtés volt és megbízható barátnak bizonyult.

Ennek ellenére, még ő sem szerette Dánát, az újonnan érkezett, visszahúzódó, ijedt és hallgatag osztálytársnőt. Sőt, ha valaki Dánára nézett, azonnal láthatta a bal arcán levő forradást és ez éppen elég volt ahhoz, hogy az osztálytársakat távol tartsa Dánától és Dánát mindenféle csoportos tevékenységtől.

Egy alkalommal a szombatiskolóban a felebarát iránti szeretetről tanultak. Larissza elgondolkodott. Már nem érezte jól magát sem az osztályban, sem odakinn, a szünet ideje alatt – mindig a hallgatag és magányos társára gondolt. Tudta, hogy tennie kell valamit, de a kezdeményezés nehezebbre esett.

December volt. Közeledett a szünet és a nagy pelyhekben hulló hó láttán a gyerekek alig várták a szüneteket, hogy játszassanak. Az iskolaudvaron korcsolyapályát rögtönöztek, amely felett, nem messze, egy sor hóember őrködött. De a kedvenc szórakozásuk a hógolyózás volt.

Huss! – repültek a hógolyók mindenfelől. Hamar belemelegedtek a játékba, egyáltalán nem várták a csengő megszólalását. A szünet alkalmas volt a játékra, de Dánával is csak ekkor lehetett elbeszélgetni.

– Szia, Dána! Ma két almám van. Kéred az egyiket? Ha akarod, neked adom!

– Kösz. Nagyon kedves vagy.

– Tudod... szeretnék jobban megismerni. Gyere el ma hozzám, készítsük el együtt a házi feladatot, s közben beszélgetünk – javasolta Larissza.

– Jó – felelte Dána.

– Kettőkor várlak, de most gyere a hóba!

Dána hirtelen elkomorodott és határozottan hátralepett.

– Igyekezz, olyan rövid a szünet!

– Nem, nem szeretem a havat – mondta és felsóhajtott.

A váratlan reakció hallatán a társai kíváncsian közelebb jöttek, hogy még többet megtudjanak. Most volt először, hogy mindenki rá figyelt.

Így tudták meg, hogy Dána tavalyig nagyon szerette a havat és szeretett benne játszani. Egy decemberi napon azonban minden megváltozott. Aznap sok hó hullott és a gyerekek az iskola udvarán voltak. Dánát megdobta valaki egy puha hógolyóval, amelynek a közepében éles kő

volt és Dána megsérült. Ez a váratlan ajándék elég nagy szenvedést okozott Dánának és azóta félt a hótól. Az arcán éktelenkedő forradás ennek az eseménynek a fájdalmas emléke volt. Ez a jel és a lelkében meghúzódó félelem még mindig arról a kellemetlen eseményről beszéltek.

A történet hallatán, úgy tűnt, mintha

az egész osztályt leforrázták volna. Szégyenkezve néztek maguk elé, Larissza szeméből pedig a bűnbánat két könnycseppje gördült ki. Bánta, hogy ennyi idő eltelt, míg végre eldöntötte, hogy a visszahúzódó társát megpróbálja megismerni. Csak az vigasztalta, hogy még most sem késő...

Dána azon a délutánon, a megbeszélte órában meglátogatta új barátnőjét. Larissza otthonából vidám gyermekricsaj hallatszott ki. Úgy tűnt, mintha az egész szombatiskolói elemis csoport oda költözött volna. Összebarátkoztak és megnyerték újonnan jött társuk bizalmát, aki már nem volt olyan visszahúzódott és hallgatag.

Közben odakint a csendes alálíbbenő hópelyhek puha hótakaróval borították be a vidéket, a gyerekek kimondhatatlan öröme. Olyan játékot csaptak, hogy amikor a falura szállt az este, alig tudták abbahagyni.

Távozáskor Dána már nem volt az a mindig szomorú és hallgatag lány. Pirospozsgás arca ragyogott. Ismét helyet kapott szívében az öröm. Így szólt Larisszához:

– Köszönöm ezt a szép napot! Nagyon jól éreztem magamat veletek. Találkozhatnánk-e máskor is?

– Mit szólsz, találkozhatnánk szombaton nálunk az imaházban? Gyerekünnepély van. Biztosan neked is tetszene.

– Igen, természetesen, alig várom.

– Akkor még beszélünk holnap az iskolában! Hátha sikerül egymás mellé ülni.

– Az jó volna! Akkor viszlát, holnap!

– Hé, Dána, elfelejtettél valamit! – kiáltotta hirtelen Larissza. – Kapd el! – s nekilendülve elhajította a hógolyót, amit hideg kezeivel közben megformázott. Dána odanézett és az arcát belepte az orrán szétporló, puha hógolyó. De már nem félt. Szívében újraéledt az embe- rekbe vetett hit és felragyogott benne a tél öröme. Barátra talált! ■

Lavinia Diaconu

József és Mária: egyensúly a létbizonytalanságban

„A Jézus Krisztus születése pedig így vala: Mária, az ő anyja, eljegyeztetvén Józsefnek, mielőtt egybekeltek volna, viselősnek találtaték a Szent Lélektől. József pedig, az ő férje, mivelhogy igaz ember vala, és nem akará őt gyalázatba keverni, el akarta őt titkon bocsátani” (Mt 1:18-19).

Napjaink hírei, amelyek a kellemetlenségek frekvenciájának teljes skáláját felölelik – Görögország (és nem csak) válságos helyzete, Irán nukleáris felszerelése, az aszteroida borzadálya, a befagyasztott fizetések és nyugdíjak – Józsefnek és Máriának sem tűntek volna különösnek, bár két évezred választ el tőlük. A válság közös nevező marad. Megpróbálunk felszínen maradni, de jót tesz, ha az inkább „sötétnek” mint rózsásnak ígérkező újév küszöbén újra elolvassuk az első Evangélium első fejezetét.

Hírnév és azonosság

Ne tudom elfeledni, hogyan képzelte el egy szerző József és Mária az angyal tudósításával kapcsolatos párbeszédét (Lk 1:26-38). József, nyilvánvaló módon hitetlenkedve ismételtette, mechanikusan: „Egy angyal... egy angyal... egy angyal”. Józsefet tisztességes embernek ismerték, Máriát pedig tiszta életű szűznek. A Gyermekek megmagyarázhatatlan megjelenése a válság hevébe juttatta őket. A római megszállás, a hiányok és az egyéb megszorítások eltörpülnek amellett, hogy a lakodalom előtt érkező gyermek miatt többé nem kerülhetsz az emberek színe elé.

Mégis, József és Mária, felebarátjaik közt Isten Fia és az ember Fia számára megalapítják az eszmei otthonot. Töretlenül követik az elhívtát, miszerint részesei lehetnek az emberiség megmentési tervének. József és Mária sorsukat nem a hírnévre, hanem az azonosságra építik.

Két szó vagy fogalom, de erkölcsi és lelki állapotunkra gyakorolt hatásuk kiszámíthatatlan. A hírnévnél (amit magunkról gondolunk, vagy amit mások gondolnak rólunk) sokkal fontosabb az azonosság (amit Isten gondol rólunk). Az evangéliumokban az Üdvözítőt folyton olyan emberek veszik körül, akik Istenben új azonosságra – valódi identitásra – találnak. Ezen egyensúly felfedezése a keresztény útján megjelenő bármely válsággal szemben szilárdságot kölcsönöz.

Az Úr Jézus belépett az életükbe és ez József és Mária számára a sok áldozat árán megszerzett hírnevük összeomlását jelentette. Akárcsak napjainkban, a hírnév abban az időben is fontosabb volt, mint az identitás, pusztán azért, mert az első látható, míg a második nem. „Fattyúgyerek” vagy „házasság előtti együttélés” – egyiket sem

volt könnyű hordozni; a nyilvános megbélyegzés sokkal elviselhetősebb volt, mint a törvényes büntetés. József számára pedig az isteni közbelépés tapasztalata, úgy tűnt, képtelen volt a hírnév elvesztését ellensúlyozni.

„Ne félj!”

Hitharcunk, a győzelem meghatározó tényezői között, a hírnevünk iránti magatartásunkat is magában foglalja. Az Isten hangjának való engedelmesség gyakran a hírnevünk lerombolásához vezet. Ugyanakkor új azonosságot ad, amiből a valódi hírnevünk származik. Ezért az angyal így kezdi mindkettőjünkkel a párbeszédet, bátorítva őket: „Ne félj” (Mt 1:20; Lk 1:30).

József és Mária, azonosságukat a hírnév fölé helyezve, nem vették számításba, hogy apa vagy anya mit mond róluk. Csak az számított, hogy mit mond a mennyei Atyjuk. Az Ő példája mindent túlszárnyal. Isten nem nézte a hírnevét, amikor emberként testet öltött és jászolban született meg.

Az Úr Jézus földi élete és munkája változatlanul igazolja az azonosság elsőbbségét, kereszt-halála pedig véget vet bármely ilyen irányú kételkedésnek.

Az én identitásom, de a tied is, az újjászületés Jordánján át vezet, köze van a Szentlélek késői esőjéhez, beveti magát a Nagy Küzdelem harcterébe, állhatatos az imában és az Ige kutatásában, és a mi „boldog reménységünket” teljes erővel tükrözi. Hírnevünk, mint az asz-

szony magvából való hírneve (Jel 12:17), a közeljövőben erősebb támadásnak lesz kitéve, mivel az ellenség tudja, hogy nagyon kevés ideje van. De ugyanaz a Jelenések könyve elismétli az evangélium refrénjét: az örök Sziklára épülő lelki identitásunk győzelemre vezet (Jel 12:11).

Íme, József, Mária és Jézus – ott állnak a kis názareti házuk előtt: készek szembeszállni a világgal és megváltoztatni azt. Ami eddig volt, az csak a kezdet. Következik a pusztaság, a Gecsemáné és a kereszt. Jézus csapatában csakis győztes lehetsz. Mert Ő valóban Isten Fia. Mennyei Atyánk pedig így szól hozzánk – hozzám és hozzád: „te vagy az én szerelmes fiam”. Mit mond a világ? Nem számít. Nekem az életnél is fontosabb az, amit Isten mond! Maranatha! ■

Teodor Huțanu,
a Romániai Hetednapi Adventista Egyház elnöke

A NAGY KÜZDELEM

Krisztus és Sátán között

Ellen White

**Olvasd!
Tapasztald meg!
Beszélj másoknak róla!**